

DEJAVU

VI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM • 2017. TÉL

A DEBRECENI EGYETEM ALUMNI MAGAZINJA

DEBRECENI EGYETEM FEJLESZTÉSÉÉRT A L A P Í T V Á N Y

A **Debreceni Egyetem Fejlesztéséért Alapítvány** létrehozását az a cél vezérelte, hogy az intézmény polgárai számára olyan programokat, infrastrukturális és intellektuális fejlesztéseket tudjon megvalósítani, amelyek mind a közösség összetartozását, elmélyítését, mind az intézmény fejlődését, szolgáltatási színvonalának emelkedését szolgálják.

A Debreceni Egyetem Fejlesztéséért Alapítvány céljai:

- A Debreceni Egyetemen folyó oktató-, kutatómunka személyi és tárgyi feltételeinek, új szakok indításának segítése,
- az oktatók foglalkoztatásának, munkájuk infrastrukturális és szakmai háttérének megteremtésének támogatása,
- egyetemi rendezvények támogatása,
- az egyetem értékei megőrzésének, bemutatásának támogatása,
- az egyetem ismertsége növelésének segítése,
- a Debreceni Egyetem komplex hallgatói és intézményi szolgáltatási rendszerének fejlesztése,
- az oktatók, hallgatók és az alkalmazottak sport- és kulturális tevékenységének támogatása,
- közreműködés az egyetem ifjúságvédelmi feladatainak ellátásában és a diákétkeztetésben.

Ön is segíthet céljaink megvalósításában, hiszen az 1% felajánlása nem kerül semmibe, számunkra mégis nagyon fontos!

Kérjük Alumni Közösségünk minden tagját, hogy támogassa adója 1%-ával Alma Materét és a Debreceni Egyetem hallgatóit!

Ezúton is köszönjük önzetlen támogatását!

ALUMNI KÖZPONT

H-4032 Debrecen, Egyetem tér 1.
Telefon: +36 (52) 258-025; (52) 258-028
E-mail: alumni@unideb.hu
Web: alumni.unideb.hu

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

1 8 1 4 3 7 6 4 - 1 - 0 9

A kedvezményezett neve:

Debreceni Egyetem Fejlesztéséért Alapítvány

TUDNIVALÓK

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abban a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

FONTOS!

A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezményezett adószámát, a borítékon pedig az ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT ÉS AZ ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT pontosan tünteti fel.

A lezárt, aláírt borítékot küldje el az illetékes adóhivatalnak, vagy adja át munkáltatójának.

Szerkesztői ajánlás

Tisztelt Alumni Tagok, Kedves Olvasók!

Lassan véget ér a 2017-es esztendő, közeledik az év végi számadás: hogyan is teljesedtek fogadalmaink, megvalósítottuk-e terveinket a mögöttünk hagyott időszakban.

Öröm számunkra, hogy Alumni Közösségünk tovább gyarapodott, meghaladtuk a 19.600 fős taglétszámot, és az Önök segítségével a felajánlott adó 1%-okból több rendezvény megvalósulását is támogathattuk. Ajándékozni mindig jó. Akkor is, ha csak egy mosoly, egy kedves szó vagy egy szívet melengető történet az, amit átadhatunk. Magazinunk szerzői, szerkesztői és valamennyi munkatársunk olyan gonddal készítették a következő oldalakon olvasható írásokat, mint mikor ajándékot csomagolunk szeretteinknek. Ennek köszönhetően ismét számtalan tanulságos életút, visszaemlékezés, könnyes-mosolygós történet elevenedik meg az elkövetkezendő oldalakon a már jól ismert rovatokban.

*Mindannyiuk nevében kívánok Önnek és családjának szeretetteljes, meghitt ünnepeket és békés, boldog, eredményekben gazdag új évet!
És ne feledje, az Alma Mater 2018-ben is számít Önre!*

DEja vu

A Debreceni Egyetem Alumni Magazinja

Kiadó: Debreceni Egyetem

Felelős kiadó: Dr. Szilvássy Zoltán rektor

Főszerkesztő: Dr. Rófi Mónika

Lapszerkesztők, szerzők:

Béres Zsuzsa, Földváry László, Nagy Anna,
Szabóné Rózsa Judit, Szegedi Magdolna
Takács Péter Levente, Terhes Brigitta,
Veres-Kiss Anikó

Kiadványszerkesztő: Szabó Balázs

Fotók: Alumni Központ, unideb.hu

Szerkesztőség:

Debreceni Egyetem
Rendezvénykoordinációs és Alumni Központ
4032 Debrecen, Egyetem tér 1.,
Főépület 214-es iroda

Megjelenik 1000 példányban.

Nyomdai munkák: Printart-Press Kft.

Felelős vezető: Szabó Balázs

HU ISSN 2063-6148

Rófi Mónika
Rófi Mónika

Ki lehet Alumni tag?

A DE Alumni tagja az lehet, aki a Debreceni Egyetem vagy a jogelőd intézményei (Debreceni Agrártudományi Egyetem, Debreceni Orvostudományi Egyetem, Kossuth Lajos Tudományegyetem, Hajdúböszörményi Wargha István Pedagógiai Főiskola) egykori vagy jelenlegi hallgatója, oktatója, kutatója, dolgozója. Azok a magánszemélyek vagy cégek képviselői is lehetnek DE Alumni tagok, akik bár nem voltak, vagy jelenleg nem tagjai az intézménynek, de támogatják a Debreceni Egyetem Alumni tevékenységét.

Regisztráció: www.alumni.unideb.hu

Elérhetőségek:

Cím: Debreceni Egyetem
Rendezvénykoordinációs és Alumni Központ
4032 Debrecen, Egyetem tér 1.,
Főépület 214-es iroda

Levelezési cím:

DE Rendezvénykoordinációs és Alumni Központ
4002 Debrecen Pf. 400.

Telefon: 52/258-025 • 52/258-028

E-mail: alumni@unideb.hu • Honlap: www.alumni.unideb.hu

TARTALOM

AZ EGYETEMRŐL

- 6-7** Egyetemfejlesztés és élő kapcsolat az Alumnival
Pintér Ákos

KARRIER

- 8-9** Kukorica „Jantyk” az örök idealista
Jantyk Zsolt

- 10-11** „Alkotásvágy, ambíció, megszállottság, belső tűz – ez a siker titka”
Szmolinka Zsolt

- 12-13** Tutajos Békéscsabán
Seregi Zoltán

- 14-15** „Minden csak döntés kérdése”
Papp Csilla

- 16-17** Névjegy: hangjegy
Duffek Mihály

TEHETSÉGEK

- 18-19** Fördrajz, turizmus, futball és utazás
Dávid Lóránt Dániel

- 20-21** Esélytelenül is sikerülhet... duplán is!
Godó Katalin és Godó Irén

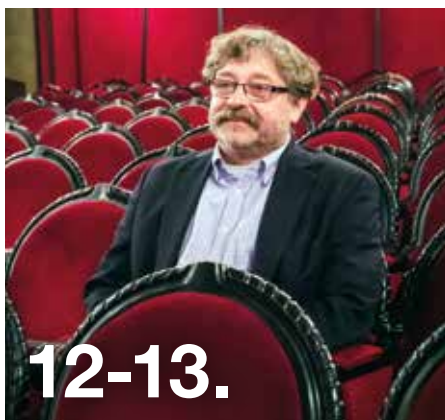
- 22-23** Mozaik Med – Életük az egészség
Bana Richárd és
Bana-Pauluska Mariann

6-7.

10-11.

8-9.

12-13.

14-15.

16-17.

TARTALOM

ÉRDEKESSÉG

- 24-25** A közgazdaságtanból a divat világába
Karin Dragos
- 26-27** Professzori sikerek a vizes világbajnokságon
Bitskey István, Batta Gyula és Erdélyi Zoltán

KINCSEK AZ EGYETEMEN

- 28-29** Kincsek az egyetemen – a titokzatos festmény
Iványi-Grümwald Béla:
Dull Mihály elítélése c. festmény

TALÁLKOZTUNK

- 30-31** Évfolymtalálkozók
Öregdiákok találkozóinak képes beszámolója

KÖNYVAJÁNLÓ

- 32** A Szeretet Köztársasága – A szentimentalizmus hatása az Amerikai Egyesült Államok korai időszakának politikai gondolkodásában
Vajda Zoltán könyve

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

- 33** Akikre büszkék vagyunk
A Debreceni Egyetem elismert kiválóságai

IN MEMORIAM

- 34** 2017-ben elhunyt egyetemi dolgozók

Egyetemfejlesztés és élő kapcsolat az alumnival

Pintér Ákos egyetemi tanár kapott megbízást nyáron Szilvássy Zoltán rektortól az általános rektorhelyettesi feladatok ellátására a következő öt éves ciklusra a Debreceni Egyetemen.

Az intézmény alumni tevékenységéért is felelős rektorhelyettes szerint fontos, hogy a korábbi hallgatók aktív kapcsolatban legyenek az intézménnyel.

Pintér Ákossal a műszaki képzések fejlesztéséről, a természettudományos szakok népszerűsítéséről, valamint az egykori diákok közösségéről beszélgettünk.

■ TAKÁCS PÉTER LEVENTE

A július 1-jével kinevezett rektorhelyettes célja, hogy az egyetem tovább erősítse régiós tudásközponti jellegét, a jól működő orvos-, agrár- és tudományegyetemi képzések mellett jelentős szerepet szán a megújuló műszaki és mérnöki szakoknak.

– A minket körülvevő gazdasági környezet meghatározó átalakulás előtt áll, hiszen a napjainkban a szemünk előtt zajló negyedik ipari forradalom, az Ipar 4.0 gyökeres változásokat hoz. A gyártási módszerek radikálisan átalakulnak, az automatizálás és a legújabb információs technológiai megoldások a jelenleginél is nagyobb teret nyernek. Olyan új technológiák játszanak majd szerepet a mindennapi gyártásban, mint a big data, az internet of things, a cloud-adattárolás vagy éppen a mes-

terséges intelligencia. A munkaerő-piaci kereslet is ennek megfelelően változik, így az egyetemről kikerülő szakembereknek is ezekhez az igényekhez kell alkalmazkodniuk. Nem csak a hagyományos mérnökökre, természettudósokra van, illetve lesz szüksége az iparnak, hanem olyan komplex tudással rendelkező szakemberekre, akik ismerik a gyártásban alkalmazott legmodernebb eljárásokat és hatékonyan, innovatívan be tudnak kapcsolódni azok fejlesztésébe – hangsúlyozza Pintér Ákos.

A rektorhelyettes szerint ezt a folyamatot támogatja alá az egyetem gazdasági környezetében tapasztaltak, hiszen a város gazdaságfejlesztésében meghatározó szerepet játszó nagyvállalatok részéről is főként a gépész-, mechatronikai és villamosmérnökök iránt nőtt meg a kereslet.

– Olyan nemzetközileg ismert cégek jelentek meg Debrecenben, mint a Kronos AG, a ThyssenKrupp, a Diehl Aircabin, amelyek nagy mértékben építenek innovációforrásként a Debreceni Egyetemre mint tudásbázisra, valamint az intézményből kikerülő, a kor követelményeinek megfelelő szaktudással rendelkező fiatal mérnökökre. Megnőtt az érdeklődés a bio-, illetve vegyészmérnökök iránt is. Az informatikusok képzése kapcsán ugyancsak jelentős kereslettel szembesülünk, hiszen az IT-szektorban az olyan óriások mellett, mint az IT Services Hungary, British Telecom, National Instruments, Flowserve, a helyi informatikai kkv-k és startupok, valamint a lokális irodával nem rendelkező, ám az ösztöndíj- és gyakornoki programjuk révén a diákokkal aktív kapcsolatban lévő vállalatok – például Morgan Stanley, Ericson, Bosch – is versenyben vannak hallgatóinkért – sorolja a példákat Pintér Ákos.

Úgy véli, a műszaki képzések fejlesztésében meghatározó mérföldkő volt a Műszaki-Informatikai Kabinet létrehozása, melynek először a villamosmérnöki képzés korszerűsítésében látszódhat majd az eredménye. Véleménye szerint a humán erőforrás fejlesztését és az infrastruktúra korszerűsítését tartalmazó koncepció modellértékű lehet a többi műszaki képzési terület megújításában is.

– A villamosmérnöki képzés kapcsán ugyanazt a folyamatot hajtjuk végre, mint korábban a gyógyszerész képzés esetében, a Természettudományi Karból kiváló Gyógyszerésztudományi Intézet az első sikeres végzést követően vált önálló karrá. Ez a szak azóta bekerült a világ 200 legjobb gyógyszerész képzése közé. A villamosmérnöki képzéssel is hasonló céljaink vannak. Július óta a közvetlen rektori irányítás alatt álló Mechatronikai és Villamosmérnöki Intézet (MVI) feladata többek között az intézmény különböző karain folyó mechatronikai és villamosmérnöki képzések összehangolása, az egyetem és az iparági partnerek együttműködésének koordinálása, valamint modern technológiák oktatásának és kutatásának bevezetése, különös tekintettel a nukleáris és digitális energetika legújabb eredményeire – magyarázza a rektorhelyettes.

Hozzáteszi: ezt a folyamatot erősíti az egyetem utóbbi időben kötött megállapodásainak a sora is: februárban írt alá szerződést a Ganz Engineering és Energetikai Gépgyártó Kft.-vel, májusban a MÁV-csoporttal, júniusban az atomenergetikai vilákiállításon kötött együttműködési szándéknyilatkozatot a Rusatom Nemzetközi Hálózattal, valamint ugyancsak júniusban a General Electric-kel, októberben pedig a Roszatom hivatalos beszállítójával, a GANZ Villamossági Művek jogutódjával, a CG Electric Systems Hungary Zrt.-vel írt alá memorandumot.

– Ezeknél a meghatározó, gazdag múlttal rendelkező nagyvállalatoknál olyan tapasztalt mérnökök dolgoznak, akik hatékony segítséget tudnak nyújtani az oktatásban és a kutatásban egyaránt – jelenti ki Pintér

Pintér Ákos matematikus, az MTA doktora. A Kossuth Lajos Tudományegyetemen szerzett matematikus diplomát 1991-ben, hallgató kora óta a Györy-iskola tagja. 1991-től tanársegéd, 1995-től adjunktus, 2000-től docens, majd 2011-től egyetemi tanárként dolgozik a Matematikai Intézet Algebra és Számelmélet Tanszékén. 2005-2007 között a Természettudományi Kar Matematikai Intézetének intézetigazgató-helyettese, 2007-2013 között intézetigazgatója, 2013-tól 2017-ig a Természettudományi és Technológiai Kar dékánja. Szűkebb kutatási területei: a diofantikus számelmélet, speciális függvények, polinomok. 2012 óta vezeti az MTA-DE Egenletek, függvények, görbék Kutatócsoportot. Sokat vizsgált exponenciális diofantikus problémákra vonatkozó, kiemelt fontosságú, élvonalbeli és úttörő jellegű eredményeiért 2017-ben két kollégájával megosztott Akadémiai Díjban részesült.

Ákos, megjegyezve: a gazdasági szereplőkkel, ipari partnerekkel történő intenzív együttműködés csak az érem egyik oldala, ugyanis különösen lényeges, hogy a karok önállóságuk megtartása mellett más karokkal szoros együttműködésben is képesek legyenek egy-egy területen – legyen szó oktatásról, kutatásról, ipari együttműködésről – eredményeket elérni.

Matematikusként, valamint a Természettudományi és Technológiai Kar korábbi dékánjaként is fontos küldetésnek tekinti a műszaki, természettudományi, mate-

matikai és informatikai (MTMI) képzések népszerűsítését a pályaválasztás előtt álló középiskolások körében.

– Egy olyan nagyköveti hálózatot hozunk létre, amelynek tagjai – a Debreceni Egyetemen végzett kutatók, tudományos területen dolgozók, középiskolai tanárok, vagy éppen társaik számára valamilyen szempontból kiemelkedő hallgatók – az MTMI-szakokat népszerűsítik. Azt gondolom, hogy a fiatalok gyakran nem is tudják, hogy mivel foglalkozik konkrétan egy alkalmazott matematikus, egy elméleti fizikus, egy gépészmérnök, egy mérnökinformatikus vagy éppen egy villamosmérnök, ezért fontos, hogy még a pályaválasztás előtt teljes képet kapjanak az egyes szakmák jelentőségéről. Ebben a tevékenységben számítanánk azokra az egykori hallgatóinkra, akik 10-15 év tapasztalattal rendelkezve jó példát tudnak mutatni, hogy egy-egy területen hova lehet eljutni, s melyek azok az ismeretek és képességek, amelyek hosszú távon meghatározhatják karrierüket – fejt ki Pintér Ákos.

A rektorhelyettes szerint az intézmény szép hagyományai közé tartoznak a karok díszoklevél-átadó ünnepségei, amikor arany-, gyémánt-, vas- és rubindiplomával köszöntik az 50/60/65/70 évvel ezelőtt végzett hallgatókat. Azonban fontosnak tartja, hogy ne csak a több évtizeddel korábban diplomát szerző hallgatók legyenek aktív kapcsolatban az intézménnyel.

– Az elmúlt években számos olyan új kezdeményezés indult a Debreceni Egyetemen – gondoljunk csak az idén is nagy sikert arató yoUDay-re –, amelyek a teljes egyetemi polgárságot, valamint az alumni közösséget is megszólítják. Ezt az irányt szeretnénk folytatni, még több olyan rendezvényt szerveznénk, amely nemcsak a jelenlegi egyetemi polgárokat szólítja meg, hanem azokat is, akik szakmai tapasztalataik révén hozzájárulhatnak az intézményben folyó oktatási és kutatási tevékenységhez. Mind az egykori hallgatóknak, mind az egyetemnek fontos, hogy élő legyen a kapcsolatuk, s egy nagy-szerű közösséget alkossunk – emeli ki Pintér Ákos rektorhelyettes.

Kukorica „Jantyk” az örök idealista

Sokoldalú ember Jantyk Zsolt, akit mindenki más és más arcáról, oldaláról ismer. Egy személyben közművelődési vezető a Debreceni Művelődési Központ élén, Derecske alpolgármestere, családapa, és a PG Csoport énekese, előadóművész, dalszövegíró.

■ BÉRES ZSUZSA

De melyik az igazi Jantyk Zsolt?

Ez mind így együtt. Mert akár zenélek, szöveget, könyvet írok, igazgatok vagy otthon a családom körében apa és férj vagyok, mindig ugyanazt teszem: magyarként megpróbálok a legteljesebb életet élni.

Egy kis Békés megyei faluban, Ecseghalván telt a gyermekkor, a diploma azonban Debrecenhez, az akkori Kossuth Lajos Tudományegyetemhez köti.

Kisújszálláson a MórícZ Zsigmond Gimnáziumban érettségiztem, kollégista voltam és ott sokat hallottam arról, hogy valaha milyen volt a debreceni Református Kollégium, és ahol olyan hírességek tanultak vagy tanítottak egykor a gimimben, mint MórícZ Zsigmond, Csokonai Vitéz Mihály és Arany János. Így aztán számomra egyenes út vezetett Debrecenbe, mivel már korán eldöntöttem, hogy olyan szakmát szeretnék, ami egyaránt kötődik az emberekhez és a kultúrához. Első nekifutásra nem sikerült a felvételem, de nem adtam fel. Másodjára már bejutottam. És – ahogy akkoriban megszokott volt – mehettem is azonnal katonának. Így sokáig csak kívülről láthattam az egyetemem.

Emlékezetesek maradtak az itt töltött évek?

Tanulmányaimat 1985-90 között végeztem magyar–népművelés szakon, de az igazán izgalmas időszak másod-harmadéves koromra datálható. Nyitottak és nagyon érdeklődők voltunk, de nem a médiaszemélyiségek iránt, akik „benne vannak” a televízióban. Szimbolikusan megfogalmazva, ha leejtett valaki egy gyűszűt vagy egy tűt a főépületben – nagyon jó akusztikája volt, remélem most is az – azonnal összefutott vagy 20-30 ember, akit érdekelt, hogy mi történt. Gondolkoztunk, mozogtunk, pezsgedtünk. De ha valaki azt mondaná, hogy ő már akkor tudta, hogy rendszerváltás lesz, azon én csak mosolyognék. Nekünk diákoknak nem volt benne a levegőben, hogy összeomlik körülöttünk egy világbirodalom, és megváltozik minden. Egy dolog azonban biztos: '87-től ki lehetett mondani mindent szabadon. Megalakíhattuk az első kulturális egyesületet - ez volt a SZÉP Klub – és még nyári táborokat is szerveztünk középiskolásoknak. Jó élet volt.

Aztán később a munkavállalásnál végül mégsem Debrecen maradt az igazi.

Két évig azért a Kossuth Egyetem közmü-

velődési titkára voltam, ahol a szabadidős tevékenység szervezése volt a munkám, de aztán felvettem valakit, aki akkor jött haza Amerikából. Mondták ugyan, hogy ne tegyem, mert fél év és kint leszek az utcán. Á, ez a gyerek nem olyan – gondoltam. Mindenesetre fél év múlva az utcán találtam magam. És persze ő lett az utódom. Szerencse a balszerencsében, hogy a történetek előtt néhány hónappal írtam egy igazgatói pályázatot Miskolcra az egyik kollégámnak és megdöbbenésemre egyszerre történt a dolog, hogy kikerültem az egyetemről, ő pedig - már mint igazgató - igényt tartott a munkámra. Akkor már javában – 1986 óta – zenéltünk, és Miskolcon egész jó közönségünk volt. Ismertek. Így egy percre sem gondolkodtam, hanem mentem. Illetve mentünk a feleségemmel. 1992-től fél évig dolgoztam a diósgyőri művelődési központ főmunkatársaként, de aztán más, izgalmasabb fába vágtam a fejszét: elvállaltuk a helyi narancs klub vezetését, amit Boris Vianról, egy avantgarde francia íróról neveztek el. A közösségi házban szinte minden programot felvállaltunk: jazz, alternatív és rock koncertek, táncházak, ankétok, kiállítások, tehát mindent, ami a kultúrából nekünk tetszett. Még Debrecenből is jártak hoz-

zánk, olyan híre volt a Vian-nak. Most, ennyi idő elteltével is van, aki emlékszik azokra az időkre, hiszen a Facebook-on működik a „Mi, akik szerettük a Vian Klubot” oldal. Nem, nem én hoztam létre, hanem a miskolciak. De azért néha én is nosztalgizok velük egy kicsit.

Ha minden ennyire sikeres volt, akkor miért ért véget? Miért újra Debrecen?

Amikor a gyermekünket vártuk, úgy döntöttünk, hazajövünk a családhoz és a barátokhoz, és az igazat megvallva azért is, mert itthon járva gyakran rácsodálkoztunk a miskolci évek alatt is, hogy milyen szép, milyen tiszta ez a város. Mert Miskolc akkor sem volt egy könnyű hely, és szerintem most sem az.

Aztán mégsem Debrecen, hanem Derecske lett az „otthon”.

Derecskén – ahol egyébként most is élünk – majd 7 évig voltam a művelődési ház igazgatója. Két évig egy nonprofit közművelődési és vidékfejlesztési kht-nak is voltam a vezetője, de aztán átkerültem Mikepércsre, mert ott az akkor megválasztott polgármester – Tímár Zoltán, aki azóta is folyamatosan vezeti a települést – új művelődési házat szeretett volna létrehozni és engem kért fel a munka beindítására. Örömmel vállaltam a kihívást. És utólag is vallom, hogy jól döntöttem. Sok mindent létrehoztunk, többek között a Mikepércsi Korzót. Emellett rengeteg új emberrel ismerkedtem meg, akikkel a mai napig jóban vagyok, csak sajnos ritkábban találkozunk, mint kellene.

A zenélés már az egyetemi évek alatt elkezdődött és mind a mai napig tart. 1986-ban alakult a PG Csoport, ami több mint 30 éve meghatározó része az életének.

Remélem, hogy az. Valójában azt szerettem volna, ha a zenénk nemcsak az én életemet, hanem az egész országét meghatározta volna. Arról persze lehet vitát nyitni, hogy mennyire voltunk és vagyok most hatással a gondolataimmal, a zenénkkel a generációra vagy akárki másra. 1986-ban három volt kisújszállási gimnazista alapította a PG-t: Jámbor Józsi, aki színész-rendező lett, Herczeg Zoli barátom, aki most is vásári komédiázik az Ort-Iki Báb- és Utcaszínházban és én. Nem is tudtuk eldönteni, merre menjünk: a színház, a performance vagy a zene felé. Végül hárman háromfelé mentünk, de néha azért összetalálkoztunk.

A zenei irányvonalamat igazából egy Kevin Johnson nevű szociológusnak köszönhetem, aki Bill Lomex - aki '56-ban újságíróként jelen volt Budapesten a forradalom napjaiban és ő írta az első hiteles angol

„...akár zenélek, szöveget, könyvet írok, igazgatok vagy otthon a családom körében apa és férj vagyok, mindig ugyanazt teszem: magyarként megpróbálom a legteljesebb életet élni.”

nyelvű könyvet a magyar szabadságharcról - ösztönzésére a 'Vasfüggönyön' túla, hozzánk jött az egyetemre '86-ban tanulni. Találkoztunk és belépett a zenekarba. Ma is itt él, ahogy megfogalmazta „ide disszidált”, magyar a felesége és már magyarul is álmodik. Volt egy kalandja Ceausescu Romániájában a határőrséggel, ebből született – angol nyelven – a Románia című dal. Akkor úgy gondoltuk, úgysem értik a szöveget, ezért énekeltük. Pedig értették, volt is belőle egy kis affér a politikai rendőrséggel, de szerencsére nem toloncolták haza Kevin, engem nem csaptak ki az egyetemről, az öcsémet pedig – aki közben ugyancsak a zenekar tagja lett - nem akadályozták meg abban, hogy a konzervatóriumba jelentkezzen klasszikus gitár szakra.

Számomra a két kedvenc a Vádolom és az Útlevel fogkefe. Mégis itthon maradt.

Az a dal egy dilemmáról szól: elmegyek vagy nem, elteszem az útlevelet végleg vagy kimegyek. Egyszer egy fiú megírta nekem, hogy amikor kint voltak illegális munkán Németországban és rájuk törték az idegenrendészek az ajtót, mindenkit lenyomtak a földre, hátrabilincseltek a kezüket és közben a magnóból az Útlevel fogkefe szólt.

A J'Accuse Émile Zola a köztársasági elnökhöz írt nyílt levelének kezdő sora az Alfred Dreyfus ellen 1894-ben indított per ellen tiltakozva: Vádolom. A dalban én a társadalmat vádolom – 1995-ben járunk –, hogy miért lett minden és mindenki más, mint aminek lennie kellett volna.

Bizonyos értelemben társadalomkritikát fogalmaz meg a Petőfi Sándor: János vitéze alapján írt folytatás, az Ezüstbojtár is. Hogy fogadták az emberek?

A társadalomkritika mindig divatos volt, de én azért bírálom a nemzetemet és a népeimet, mert szeretem és jobbá akarom tenni. Ahogy korábban a Good Bye! című dalban is megírtam:

„Maradunk, mint a magyarok, / valahogy semmi se jó, / de gyermeknél gyorsabban nő az illúzió!”

1986-ban írtam, életem első dala és szerencsésnek érezhetem magam, hogy a Bikini együttes 30 éves születésnapján az Arénában is elénekelhettem. Igaz, másnap

már megírta az egyik nagy és máig „objektív” portál, hogy megint „magyarkodtam” és egy koncerten miért kell aktuál-politizálni. Szerintem ezért nem én vagyok a hibás, hanem azok a társadalmi problémák, amelyeket fiatalon fogalmaztam meg, és amelyek a mai napig nem oldódtak meg.

Így természetes, hogy az Ezüstbojtárban is elég erős társadalomkritikát fogalmazok meg. Kukorica Jancsi mai története humoros, ugyanakkor elgondolkodtató. A PG Csoport dalaival pedig már a könyv egész estés zenés színpadi változatát is láthatta a közönség.

A Debreceni Művelődési Központ igazgatójaként milyen tervei vannak arra, hogy ha nem is jobbítani, de lendíteni, változtatni tudjon?

Amikor 5 évvel ezelőtt kineveztek és bemutattak a kollégáknak a Pódium teremben és már mindenki elment, ott maradtam egyedül. Hátramentem az öltözőbe, ahol annak idején a politikai rendőrök megfenyegettek bennünket egy koncert után. Úgy érzem, mostanra tűntek el az „árnyékok”. Nekem ott és akkor történt meg a rendszerváltás. Igazgatóként mindent megteszek azért, hogy a közösségi művelődést erősítsem Debrecenben. Mint a '70-es években a nyitott ház mozgalom – ezt a vonalat szeretném továbbvinni, erősíteni. Hiszen azt kell csinálni, amit az adott kulturális közösség szeretne, és azt együtt kell megcsinálnunk. Így lesz közös a sikerélmény, közös a cselekvés öröme, az érzés, hogy büszké lehetünk magunkra. Ez erősíti meg a közösségeket: az együtt elvégzett közös munka öröme! És mindennek az a Debrecen adhat otthont, amely kulturális értelemben a legmagyarabb város, amelytől lehetőséget kaptam arra, hogy valami szépet csináljak. Velem minden jó itt történt: itt voltam egyetemista, itt lettem szerelmes, itt született a kislányom, aki most ugyanarra az egyetemre jár, ahova annak idején az édesapja. Ezért megpróbálok mindent visszaadni, amit az évek során Debrecentől kaptam. Alapvetően mindig a jót keresem, és ha jól keresem, meg is találom. Tudom, talán idealista vagyok – milyen is lehetne egy bölcsész? -, de erre a kis időre már nem fogok megváltozni.

„Alkotásvágy, ambíció, megszállottság, belső tűz – ez a siker titka”

Sok fiatal számára példaértékű lehet Szmolinka Zsolt története. A német-holland szakos bölcsészből egy multinacionális vállalat európai alelnöke lett, akit az év SSC menedzserének választottak 2015-ben. A Debreceni Egyetem egykori diákja szerint nagyon fontos, hogy tanulni tudjunk a saját hibáinkból.

■ TAKÁCS PÉTER LEVENTE

Szmolinka Zsolt Nyírbátorban, a Báthory István Gimnáziumban végzett német specializáción, így adta magát a helyzet, hogy német szakra jelentkezzen a Debreceni Egyetemre.

– Első évben hamar kiderült, hogy érezhetően nagy különbség van a középiskolai nyelvoktatás és az egyetemi nyelvszak között, ezért – minden igyekezetem ellenére – az év végén ismétlésre kényszerültem. A kimaradó időszakot is próbáltam hasznosan tölteni: Németországban, Münchenben bébiszitterkedtem és fejlesztettem a

nyelvtudásomat. A visszatérést és a sikeres vizsgákat követően kellett döntenem a második szakomról. Többen is a holland nyelvet ajánlották, mivel a német után könnyebb elsajátítani, én először kicsit egzotikusnak, extrémnek tartottam, de mivel láttam, hogy milyen jó közösség alakult ki a német szakon belül a hollandot tanulók között, s nagyon motiváltuk egymást, ezért úgy döntöttem, hogy belevágok, s második szakként felvettem – idézi fel a nyelvtanulás kezdeteit Szmolinka Zsolt.

Az egyetem elvégzését követően, a munkakeresés során kiderült, hatalmas előnyt jelent a munkaerőpiacon a holland nyelv-

tudás. Néhány hónapig Debrecenben dolgozott német fordítóként, de aztán beszüppantotta az SSC-k (Shared Service Center - szolgáltató központok) világa.

– Aranybányának tekintették azokat az embereket, akik az angol-német mellett egy harmadik nyelvet is beszélnek, főként, ha olyan különlegeset, mint a holland. Az első két-három évben az angol, a német és a holland még ugyanolyan arányban volt, majd a holland többségbe került, végül pedig már szinte csak így beszéltem munkám során, persze mióta vezetőként dolgozom, azóta csak az angolt használom, de mai napig szívesen

interjúztatok németül vagy hollandul – hangsúlyozza.

A hazai munkaerőpiacon 2000-2005 között kezdtek megjelenni a szolgáltató központok, amelyek nagyon gyorsan lecsaptak a nyelvszakos végzősökre.

– Mi még nem voltunk olyan tudatosak, mint a mai fiatalok. Nem igazán tudtuk, hogy mi lesz a diplomaosztó után, de azért bíztunk benne, hogy ilyen nyelvtudással lesz munkahelyünk. Akkor még gyerekcipőben járt a tudatos karrierépítés, nem tudtunk róla, hogy milyen munkakörök vannak egy multinál, s miként lehet előrelépni. Persze hallottuk, hogy jellemzően hétfőtől péntekig, normál munkarendben kell dolgozni fiatalos, lendületes atmoszférában, multikulturális környezetben. Igazából minden nagyon gyorsan történt, a végzést követően néhány héttel már Budapesten dolgoztam, és albérletet kerestem. Akkoriban nagyon sok végzóst szippantott be az SSC-k örvénye. Az első év olyan volt, mintha az égő parázson kellett volna sétálni, a gyakorlati életben, az üzleti környezetben is meg kellett tanulni a nyelvet használni. Aki azon végigment, az olyan tapasztalatra tett szert, ami behozhatatlan előnyt jelentett akkoriban a munkaerőpiacon – elevéti fel az első éveket a szakember.

A fővárosban a General Electric shared service centerében helyezkedett el helpdeskesként: németül, hollandul vagy éppen angolul nyújtott szoftveres, illetve hardveres technikai segítséget. Később a Sykes-hoz igazolt, majd a Getronics-nál (ma már KPN) landolt, ahol nagy szakmai lépést tett előre.

– Itt már csoportkoordinátorként folytattam a munkám. Az évek alatt folyamatosan fejlesztettem magam, olyan technikai, az SSC különböző folyamatait lefedő végzettségeket szereztem, amelyeknek köszönhetően megnyílt előttem a vezetővé válás útja. Majd az élet úgy hozta, hogy haza szerettem volna térni Debrecenbe, így kerültem 2010-ben a Merlin IT-hoz. Egy 20-25 fős csapat élére kerestek mindenest: én voltam a menedzser, a HR-es, a recepció és még sorolhatnám. Ez egy nagyon nehéz időszak volt. Az első egy-két év komoly leckét jelentett, a kemény munkának és a saját fejlesztésű módszereknek volt köszönhető, hogy meg tudtam mutatni a befektetőknek, hogy itt van megfelelő munkaerő, és rentábilisan lehet vezetni a céget, a Debreceni Egyetem

pedig mindig tud olyan jól képzett szakembereket kibocsájtani, akikre igény van a piacon – húzza alá.

Ahogy nőtt az ügyfelek, megrendelések száma, úgy nőtték Zsolt feladatai. Csoportvezetőből részlegvezető lett, majd átvette az összes európai szolgáltatás vezetését, 2015-ben ő volt az első nem angol nemzeti-ségű vezető, akit a cég európai alelnökének választottak. Ugyancsak 2015-ben megkapta az akkor Magyarországon első alkalommal átadott Év SSC menedzsere díjat.

– A régióban elsőként egy olyan modellt dolgoztam ki, majd implementáltam az SSC-szektorban, hogy a szezonális igények kielégítésére a szükséges létszámban alkalmaztam egyetemistákat. A teljes munkaidős alkalmazottak adtak egy stabil vázlat, amit mindig a pillanatnyi igényeknek megfelelően – hol kisebb, hol nagyobb mértékben – egészítettem ki a diákokkal. Az első időszakban még csak 20-30 hallgató dolgozott, de később már volt az évnek olyan része, hogy 170-200 egyetemistát is alkalmaztunk a diákszövetkezeteken keresztül. A fiatalok frissességet, lendületet,

„Ha a kacsza nem tud úszni, az nem a víz hibája.”

flexibilitást hoztak a rendszerbe. Rádadásul nekik is megérte, hiszen sokkal jobb bért kaptak, mint egy átlagos diákmunkahelyen. Az utóbbi időszakban a Debreceni Egyetemen tanuló külföldi hallgatók is felfedezték ezt a munkalehetőséget, s ma már nagy létszámban dolgoznak a cégnél. A jó gyakorlatot később a többi SSC is átvette. Ez nem csak egy új kereskedelmi, hanem egy új erőforrásmodell is volt, többek között ennek eredményeként lettem európai alelnök. Ebben az ágazatban folyamatosan változnak a körülmények, ezért néhány lépéssel mindig a piac előtt kell lenni, különben kiesel a játéktól – magyarázza a szakember, aki kiváló kapcsolatot ápol a Debreceni Egyetemmel.

A hallgatóknak nyújtott munkalehetőségek mellett rendszeresen tart órát a Gazdaságtudományi Karon vállalatirányítás és –fejlesztés, valamint folyamatmenedzselés témakörben, illetve külső konzulensként szakdolgozatok írásában is közreműködik. Áldozatos munkájáért 2017 júliusában címzetes egyetemi docensi címet vehetett át a GTK diplomaosztó ünnepségén. Ha nem változol, akkor nem tudsz fej-

lődni – vallja Zsolt, akire 7 és fél év után újabb kihívás vár. Befejezte pályafutását a Transcosmos-nál, és az EHA Kft.-nél, az Első Hazai Adatkezelőnél folytatja üzlettársaként.

– Ez egy teljesen más szint számomra. Üzlettárs leszek egy olyan magyar cégnél, ahol az SSC mellett a HR-, a facility- és training management is fő irány lesz. Örülök, hogy a multikörnyezetből egy nemzetközi vizekre evező, de mégis magyar cégnél folytathatom a munkámat. Fontos, hogy ebben az iparágban is jelen legyen egy magyar vállalkozás, amely megfelelő tapasztalatokkal rendelkezik, s ezt a tudást a hazai piacon kamatoztathatja. Nagyon vonzó számomra, hogy 37 évesen egy ilyen cégnél stratégiai döntéshozó lehetek, és tapasztalataimat felhasználva új ügyfeleket is hamar a soraikban tudhatunk. Célunk, hogy a modern kor technológiáinak segítségével, nemcsak kielégítő, hanem, a minőséget, valamint az ügyfélelégedettséget elsődleges prioritásként tekintve, folyamatosan új értékeket adó, megfizethető szolgáltatásokat nyújtsunk megbízóink számára. Minden vezető tudja, hogy a sikernek ára van, csak úgy nem lehet nyomot hagyni. A váltásom egyik oka is, hogy kiteljesedjek szakmailag. A hibákat, amiket már elkövettem, nem követném el még egyszer. Más hibákat

viszont „szeretnék elkövetni”, mert csak ezekből lehet tanulni. Azt gondolom, hogy a jó döntéshez az út néhány rossz döntésen keresztül visz. Szakmai pályafutásomat végigkísérte két angol mondás: “If a duck cannot swim, it is not the water’s fault.” (Ha a kacsza nem tud úszni, az nem a víz hibája.) Az ember mindig tekintsen magába, mérje fel, hogy mi az, amin változtatnia kell, hogy sikeres legyen. A másik kulcsfontosságú üzenetem a kitartás. „The difference between losers and winners is the courage to persist long enough to win.” (A vesztesek és győztesek közötti különbség az a kitartás, hogy sohasem adod fel.) A mai generációnak meg kell tanulnia, hogy a gyorsan, könnyedén elért sikerek nem számítanak, az igazi győzelem az, hogy az élet komoly pofonjai után hányszor állsz fel a padlóról. Alkotásvágy, ambíció, megszállottság, belső tűz – ez a siker titka. Emellett persze vannak dolgok, amiken nem tudunk változtatni, azokat el kell engedni. Az a legfontosabb, hogy a karmánk érvényesüljön: meglegyen a munka és a magánélet közötti harmónia, ami az alkotóvágyunkat sem engedi kihuny- ni – fogalmaz Szmolinka Zsolt.

Tutajos Békéscsabán

A legendás Tüskevár című film egykori Tutajosa Seregi Zoltán ma már a békéscsabai Jókai Színház igazgatója, rendezője. Nem tudott, és talán nem is akart elszakadni a családi hagyományoktól, a gyermekkori emlékektől, amikor a színházat választotta élethivatásául. Pedig 1979-ben Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudományegyetemen szerzett tanári diplomát magyar nyelv és irodalom szakon.

■ BÉRES ZSUZSA

Nem véletlenül esett a választásom Debrecenre, amikor a felvételimről kellett döntennem. El akartam kerülni otthonról, önálló életet szerettem volna élni, ezért nem akartam Budapesten egyetemre járni – kezdte a visszaemlékezést Seregi Zoltán.

Miért a magyar nyelv és irodalom szakot választotta?

Mindig is humán beállítottságú voltam, érdekelt a színház és az irodalom. Középiskolásként a Toldi Gimnáziumban már játszottunk a Toldi Teátrumban. Így olyan természetes volt a választás, hogy más akkor nem is kerül szóba. Debrecen a fővároshoz viszonyítva otthonos volt, átlátható és még kerékpárral is lehetett közlekedni. Ez a város nekem azóta is a szívem csücske. Ahogy elkezdtem az egyetemet, máris jelentkeztem a Főnix Irodalmi Színpadhoz. Mint kiderült, életem egyik legjobb döntése volt, ugyanis ott ismertem meg azt a lányt, akit később feleségül vettem. És ott játszottam együtt Pinczés Istvánnal, akivel a mai napig tartjuk a kapcsolatot. De benne volt az együttesben Kobzos Kiss Tamás, Kulcsár Pista, aki később dramaturg lett, meg Vinkó Jóska is, aki akkor az Egyetemi Életet szerkesztette.

A lapba én is szívesen írogattam, elsősorban színházi, művészeti témájú cikkeket. Természetesen éltem a Csokonai Színház adta lehetőségekkel is, statisztáltam és még egy kisebb szerepet is eljátszottam az Antonius és Kleopátrában. Nagyon élveztem azokat az éveket. Bár egyszer az egyetemi színtársulatunk Pilinszky előadását be akarták tiltani, végül némán, pantomimként adtuk elő, így nem lehetett belekötni. Azért később nemes bosszút álltam: Pilinszky Jánosból írtam a diplomamunkámat.

Milyen nyomokat hagyott még az egyetem?

Szellemi életem meghatározója volt az ott töltött négy és fél év, olyan emberekkel találkoztam, olyan barátokra tettem szert, akik alapvetően meghatározták a gondolkodásomat. Olyan fantasztikus tanárim voltak, mint Kovács Kálmán vagy Julow Viktor az Irodalom Tanszéken. Csodálatos szellemiséget sugároztak, ami egy olyan pesti aszfaltbetyárnak, amilyen akkor én voltam, egy teljesen új világot tárt fel.

De valamiért mégis meggondolta magát, hiszen még be sem fejezte az egyetemet Debrecenben, de már a színjátszás felé fordult és még a diploma megszerzése

előtt felvételizett a Színház- és Filmművészeti Főiskolára.

Természetesen, ha Debrecenben lett volna ilyen jellegű képzés, akkor ott maradtam volna, de abban az időben Budapesten volt az egyetlen lehetőség, hogy rendező szakra menjek. Végül ezt is Debrecennek köszönhettem, hiszen csak olyanokat vettek fel, akik már legalább négy félévet elvégeztek valamelyik felsőoktatási intézményben. Így a mi osztályunkban voltak jogászok, katonatisztek, közgazdászok. Rengeteg helyről jöttünk össze. Emlékszem, édesapám a sikeres felvételt követően azt mondta, ha nem fejezem be az egyetemet, akkor kitagad. Úgy vélte, a diplomára bármikor szükségem lehet, hiszen a színházi pálya annyira bizonytalan. Természetesen befejeztem, ez nem okozott akkor olyan nagy problémát, hiszen az ötödév akkoriban már elég laza volt, főleg a szakdolgozatról, meg a tanítási gyakorlatról szólt, így elengedtek a főiskolára is.

Miért a rendezés, miért nem a színészet? Hiszen a film, a színház a rivaldafényről szól.

Fiatalkori kalandjaim a képernyőn meg színházakban eleinte engem is ebbe az irányba vittek. De hamar beláttam, hogy ez nem az

én világom. A habitusom valahogy nem jól viselte, hogy nekem ki kell állni egy színpadra vagy egy kamera elé, és ott csinálni valamit. Gyermekfejjel persze mindezt más-ként éltem meg, de felnőttként nem ment. Egyszer próbálkoztam a színész szakon is felvétellel, de ott jöttem rá, hogy ez nem nekem való. És édesapámat, Seregi Lászlót is gyakran láttam rendezés közben, sokszor voltam a próbáin, a forgatásain. Tetszett, amit csinált.

Így végül nem lett magyartanár.

Nem lettem, mert igazából mindig is a színházba vágytam, de úgy gondoltam, hogy egy magyar szak hasznos lehet ezen a pályán is, hiszen a színháznak azért rengeteg köze van az irodalomhoz.

Miért Békéscsaba? Maradhatott volna Pesten, és gondolom, Debrecenben is örömmel fogadták volna.

A dolgok nem úgy működnek, hogy mindig mi választhatunk. Az ember oda megy, ahova hívják, így sok helyen dolgoztam. Szegeden kezdtem a pályát, ott maradtam a vizsgaelőadásom után két évig. Utána a Thália Színházba kerültem, ahol 10-11 évig dolgoztam, majd volt majdnem 10 év az életemből, amikor filmeket, elsősorban dokumentumfilmeket, illetve egy TV sorozatot készítettem. Közben rendeztem a határon túli magyar színházakban Szabad-

kától Nagyváradon át egészen Komáromig. Aztán egyszer meghívtak Békéscsabára vendégrendezőként, és itt ragadtam. Ez 2001-ben történt, azóta gyökeret eresztettem és nagyon jól érzem itt magam.

Nem hiányzik a filmezés?

Az az igazság, hogy a dokumentumfilmjeim elkészülte után mindig maradt valami hiányérzetem. Mintha nem is csináltam volna meg, hiszen nem volt visszajelzésem a fogadtatásról. Ha a jogdíjakból néha jön valami, akkor abból tudom, hogy valahol vetítették valamelyik munkámat. De ebből még mindig nem derül ki számomra, hogy tetszett-e a közönségnek. A színházban azonnali a visszacsatolás. Ebből a szempontból sokkal jobb, mint a film. Persze azért hiányzik, de most nem nagyon férne bele a munkámba, mert a színházigazgatás mellett vezetem a Színitanházat, továbbra

is rendezek, vendégrendezni is hívnak, bár idén ezt már nem vállaltam, mert egyszerűen nincs szívem elmenni, amikor itt annyi dolgom van.

Rendezőként kezdte békéscsabai pályafutását, majd elvállalta az utánpótlás nevelését is. Úgy tűnik, mégis hasznosul az a pedagógus diploma.

Az akkori igazgató 2001-ben kért fel, hogy vállaljam el az itt működő színiiskola vezetését. Éppen azért választott engem, mert volt két olyan diplomám - tanári és színművészeti főiskolai rendezői végzettség -, ami szükséges volt ahhoz, hogy elfoglalhassam ezt az állást.

A műhelyt még Sík Ferenc alapította 1992-ben, alapítványi formában működött hosszú ideig. 2001-ben azonban bekerült az Országos Képzési Jegyzékbe és akkor szükségessé vált, hogy legyen hivatalos veze-

tője, s legalább két szerződötett tanára. Mára már kiszélesedett a szakok köre, hiszen egyaránt képzünk a színészek mellett színház-technikusokat, színházi táncosokat, valamint díszlet- és jelmeztervező asszisztenseket is. Olyan színházi háttérszakmákat tanítunk, amelyekkel el lehet helyezkedni. Sokan a volt tanítványok közül itt maradtak sűgónak, asszisztensnek, ügyelőnek, kelékesnek, varrónőnek, olyannyira, hogy a jelenlegi hang- és technikai személyzetünk tagjai szinte valamennyien, és még a színészek egy része is mind ebben az iskolában végeztek.

Teljesnek tűnik az élete, mégis elvállalta azt a „púpot”, amit az igazgatói poszt jelent.

Teljesen más helyzetet teremt, amikor valaki maga határozhatja meg egy színház életét, műsortervét, szellemiségét. Így szerintem ebben a közegben természetes az, ha va-

laki vágyik erre. És mivel az iskola itt van a színházon belül, ez egy olyan szimbíózis, ami csakis akkor működhet megfelelően, ha a két intézmény vezetője azonos. Így a jó, mert magammal könnyebben dűlőre jutok, ha valami dilemmám van. Nincs konfliktus, ami rossz lehetne a színháznak vagy az iskolának.

Mennyire határozta meg az életét az, hogy éveken keresztül Seregi Zoltán nevét hallva szinte mindenki elsősorban Tutajosra és a Túskevára gondolt?

Volt idő, amikor nehezen viseltem, mert úgy éreztem, ennél azért több vagyok. Nem Tutajos, hanem Seregi Zoltán. De valójában szinte csak előnyei voltak, hiszen a korszak legnagyobb színészeivel játszhattam együtt. Még a katonaságnál is, amikor megtudták a feletteseim, rögtön én lettem a zászlóalj klubvezetője és felmentéseket kaptam a kellemetlen feladatok alól. Emellett sokat segített a kapcsolataim kialakításában. Az emberek ugyanis annyira szerették ezt a filmet, hogy ismeretlenül is egyfajta nyitottsággal, kedvességgel fogadtak szinte mindenhol. Ezzel lehetett jól együtt élni, de semmiképpen sem visszaélni. Mostában pedig már kifejezetten örülök annak, hogy részese lehettem a mű megfilmesítésének. Nem magam miatt, hanem azért, mert ez egy

nagyon jó ügy volt. Fekete István munkássága, szellemisége mindezek ellenére szerintem még ma sincs az őt megillető helyen a magyar irodalomban. Pedig a Túskevár, a könyv, a film komoly értéket képvisel. Na, nem azért, mert benne voltam. És persze ma már én sem az a cingár, gumicsizmás kissrác vagyok, de büszke vagyok arra, hogy egykor az lehettem...

Mikor járt utoljára Debrecenben?

Legutóbb a Csokonai Színház jubileuma alkalmából tartott díszelőadásom voltam Debrecenben. Igaz, a belvárostól kicsit messze esik a Nagyerdő, de nem tudok eljönni a városból anélkül, hogy az egyetem főépületét meg ne nézném. Ha tehetem, be is megyek. Még mindig olyan hangulata van, mint amikor diákként lepakoltunk és beszélgettünk egy csendes zugban az órák közti szünetekben.

„Minden csak döntés kérdése!”

Már gyerekkorában eldöntötte, hogy a Debreceni Egyetemre fog járni. Férjével az alma mater falai között szerettek egymásba, ma pedig már kétgyermekes édesanya és boldog feleség. Mindemellett sikeres cégvezetőként és regényíróként is maximálisan helytáll.

■ NAGY ANNA

„Áltam a Debreceni Egyetem előtt gyerekkoromban, épp egy őszi napon, és egyszerűen azt éreztem, én ide akarok járni. Éreztem az energiákban, hogy engem vonz ez az épület.” – kezdte el történetét Papp Csilla, aki középiskolásként leginkább reál tárgyakat tanult, ám mivel inkább humán beállítottságú volt, a szociálpolitika szakon kezdte meg egyetemi tanulmányait. „A képzés annyira jól fel volt építve ezen a szakon, hogy mi az első két-három évben a különböző szakterületek alapképzését kaptuk meg. Jogi, pszichológiai, gazdaságtan és marketing ismeretekre gondolok. Ez az oktatási rendszer olyan széles látókört alakított ki bennünk, hogy én azóta is azt érzem, mintha ott kinyílt volna a világ.” – idézte fel. És milyen kedves emlékek fűzik még az alma materhez? Hamar kiderül, életre szóló kapcsolatokat is kapott, hiszen az egyetemen a férje csoporttársa volt. „Már középiskolában is ismertük egymást, de igazából az

egyetemen szerettünk egymásba. Meggyőződésem, hogy minket egymásnak rendelt az ég. Ezt még középiskolában nem tudtuk, de nyilván, ami összetartozik, az előbb-utóbb összeér.” – mesélte, majd hozzátette, a férjén kívül még számos olyan kapcsolatot is ápol az egyetemről a mai napig, ami egészen biztosan élete végéig kitart.

Elengedni, ha kell

Papp Csilla kétgyermekes anyuka, kislánya 22 hónaposan bölcsődébe jár, kislánya pedig első osztályos kisiskolás. Csilla alapvetően maximalistának vallja magát, ami áldás és átok is egyszerre. „Ugyanúgy teljesen meg szeretnék felelni édesanyaként, feleségként és a munkában is, de rájöttem, ez szinte lehetetlen. Számomra a legnehezebb a családi élet és a munka összehangolása, ezért meg kellett tanulnom elengedni. Például nagyon szerettem főzni, de jó ideje már a férjem főz otthon. Neki ez tulajdonképpen kikapcsolódás. Nekem ezt fejben, tudatosan kellett elfogadnom, mert a ránk rótt

női szerepekben a főzés kardinális pont.” – mondta, hozzátéve, hogy míg készül a szombati ebéd, addig ő a gyerekekkel tudja tölteni az idejét. A családon belül egyébként megosztják a feladatokat a férjével, mindketten vezető beosztásban dolgoznak, ennek ellenére nagyon jól tudnak la- vírozni a logisztikai kérdésekben. Segítség nélkül persze nem megy, tette hozzá Csilla. „Nagycsaládban nőttem fel. Azok az alap- értékek, melyek társulnak egy házassághoz és egy családi biztonság megteremtéséhez, azok bennem vannak genetikailag. Az a leg- fontosabb, hogy olyan párom van, akinek szintén ugyanezek az értékek a fontosak: megbecsüljük és támogatjuk egymást, teret hagyunk a másoknak és bízunk egymásban.” Csilla azt is elmondta, nagyon fontos, hogy mit adnak meg a gyerekeiknek, akiknek születése között hat év telt el. „A legfon- tosabb, hogy testvérek lehetnek, és ez egy olyan kapcsolat, amit semmivel sem lehet pótolni. A testvéri kapcsolat páratlan, bár- mi történik, ők mindig ott lesznek egymás-

nak.” Szülőként pedig csak tanulnak tőlük. „A gyerekek még nagyon tiszták, őszinték, szerethetőek és rengeteg jószág van bennük. És ez minden gyerekre igaz kivétel nélkül.”

Vezetői székben

Csilla az Alföld Televíziónál válságmenedzserként kezdett el dolgozni, 2011 óta pedig vezetői feladatokat lát el. „A munkám eredményessége miatt döntött úgy a tulajdonos, hogy rám bízsa a cégvezetést. Azon túl, hogy a stratégiai átszervezést és átalakítást lebonyolítottam, megkezdődött egy bővítés is. Elindult a Hajdupress hírportál, valamint a portfóliót kiegészítettük még egy rendezvényszervezési ágazattal. A munkám nagy része ezen területek stratégiai irányítása, összehangolása, de természetesen aktívan részt veszek a többi munkafolyamatban is.” Arra a kérdésre, hogy milyen egy jó vezető, Csilla elmondta, vannak alapvető kompetenciák, amiknek meg kell felelni. „A példamutatás a legfontosabb. Olyan példát kell látniuk tőled a munkatársaidnak, akik után ők elfogadják a döntésedet, az utasításaidat. Az elvem, hogy senkitől sem várok el olyat, amit én ne tennék meg. Az a típusú vezető vagyok, aki megy előre és hívja a többieket maga mögé, hogy gyertek utánam, csináljuk együtt. Fontos a stratégiai gondolkodás, hogy rendszerszemléletben lássuk a dolgokat. Olyan emberekkel dolgozhatok együtt, akik hasonlóan gondolkodnak, mint én. Nem egy hierarchikus rendszert üzemeltetünk, hanem csapatban dolgozunk. Nagyon kreatívak, az ötletelés során sem feltétlenül az én ötleteim valósulnak meg. Ha van jobb, akkor azt fejlesztjük tovább. A döntéshozatal és a felelősségvállalás nehézkes lehet egy vezető számára, de ezt meg kell tanulni. Mindig az eredményességet kell szem előtt tartani.” – mondta, hangsúlyozva azt, hogy nagyon szeret fiatalokkal dolgozni, hiszen bennük megvan az a vitalitás, ami előreviszi a cég tevékenységét.

Két év, két regény

Csilla neve sokak számára nemcsak a cégvezetői oldaláról lehet ismerős. 2015-ben jelent meg első regénye: A másik oldalról. Majd annak folytatásaként az Azon is túl című regénye 2016-ban került a könyvesboltok polcaira. Elmondása szerint, amióta írni tud, ő ír. Már gyerekkorában verseket és novellákat vetett papírra, még ma is megvan az a kockás füzet, amiben a kezdeti alkotások sorakoznak. A regényírás gondolata már régen megfogalmazódott benne, egyszer hozzá is kezdett, ám az végül be-

„Álltam a Debreceni Egyetem előtt gyerekkoromban... és egyszerűen azt éreztem, én ide akarok járni.”

fejezés nélkül maradt. „A főszerkesztőm azt mondta az első regényem megszületésekor, hogy ebben az a nagyon jó dolog – függetlenül attól, hogy tetszeni fog az olvasóknak vagy nem –, hogy én ezt eldöntöttem, hogy meg akarom csinálni és végigvittem. Megírtam, kiadót kerestem, leszerződtem, megjelentettem, és ma már a kezemben tarthatom. Idáig nagyon kevesen jutnak el. Ez egyébként jól jellemzi az életfelfogásomat, miszerint minden csak döntés kérdése. Én is tudatosan eldöntöttem, hogy negyvenéves koromra megjelenik a regényem, és így is

lett.” – mondta, hozzátéve, ebben a pozitív életrajzi történetben is sokat segített.

Beszélni kell róla

Az első regénye befejezése sok kérdőjelet hagyott az olvasók fejében. Amikor megjelent, Csilla már kismama volt. „Tudtam, hogy a történetnek van folytatása, ami ott is volt a fejemben. Végül azt a kisfiam alvásidejében írtam meg. Ő aludt mellettem, én pedig a lappal az ölemben szőttem a történet-szálakat.” – idézte fel. Jelenleg is dolgozik egy könyvön, ám most más élvezet prioritást az életében, így egyelőre lassabban halad az írással. Csilla ekkor újra megemlítette az elengedés fontosságát, hiszen bármennyire is szeretné írni a könyvet, most a gyerekek

és a munka élveznek előnyt az életében. „Nem is tudnék határidőre írni, hiába érkezik a nyomás akár az olvasók részéről is. Nekem az írás a hobbim, terápia és örömforrás.” Ráadásul Csilla regényeiben olyan életközeli szituációk is helyet kaptak, melyek sokunkkal megtörténnek. Olyan témákat is érintett, amiknél többen csak homokba dugják a fejüket. Így olvashattak például válásról, bántalmazásról, koraszülésről vagy halálról is. Az író azonban ügyelt arra, hogy megtalálja az arany középút a témákat illetően, hogy semmiképp se legyen a regény túl nyomasztó, hisz ez mégiscsak egy romantikus történet. Azt, hogy ezt mennyire jól megoldotta, bizonyítja az is, hogy nagyon sok olvasó gratulált az írónőnek. „Többen írták, hogy sokat segített nekik a regény. Könnyebben tudtak feldolgozni bizonyos élethelyzetet vagy éppen ki tudtak kapcsolódni. A nő bántalmazás meglehetősen nagy visszhangot kapott. Nekem mindez nagyon sokat jelent. Hiszen ha már egy-egy gondolatot a magukévá tudnak tenni, (és én is így vagyok egyébként, amikor mások könyveit olvasom), már megérte.”

Csilla igazi könyvimádó hírében áll, megszámlálhatatlanul sok művet olvasott el. „Alapvetően szeretem a könyvek illatát, szeretem, ha valaki ír. Ha e-bookon olvasok el valamit és nagyon tetszik, biztosan megveszem könyv formájában is. Mindenevő vagyok a könyveket illetően, említhetném Szabó Magdát, Kosztolányit, de a kortárs műveket és az önfejlesztő könyveket is. A verseket is nagyon imádom, többek között Ady Endrét és József Attilát, de amikor a kisfiam az inkubátorban volt, Szabó Lőrinc verseket olvastam neki. Koraszülöttként jött a világra, ami annyira nehéz időszak volt számomra, hogy nem voltak szavaim. Viszont az nagyon fontos volt, hogy hallja a hangomat.”

Az álmodozás kevés

Végül arról kérdeztem Csillát, szerinte mi a sikerhez vezető út? „Azt látom, hogy a fiatalok sok mindenbe belekezdnek, csapongnak. Ez nem feltétlenül az ő hibájuk, lehet a szülei is ilyen mintát mutattak nekik. Én azt tanácsolom, legyenek kitartóak és kövessék az álmaikat, amikért meg kell küzdeni. Legyen egy stratégiai tervük, hogy érik el azokat. Pozitív hozzáállással és teremtő energiával bármit meg lehet valósítani. Ne várják a sült a galambot, mert az bizony nem jön el...”

Névjegy: hangjegy

Negyven év a zenepedagógusi pályán, ebből 25 év a képzésben igazgatóként, dékánként. Utóbbi tisztétől elkészönt Duffek Mihály zongoraművész, de az egyetemtől nem búcsúzik. Új feladattal, új tervekkel folytatja azt a munkát, amelyért idén augusztus 20-án a Magyar Érdemrend Középkereszt polgári tagozat kitüntetését, születésnap koncertjén pedig Szilvássy Zoltán rektortól Pro Universitate-díjat vehetett át.

■ BÉRES ZSUZSA

Miért a zenei pályát és miért éppen a zongorát választotta?

Zeneszerető családban nőttem fel. Gyermekkorom legkedveltebb szórakozása az volt, amikor édesapám – aki műszaki rajzot tanított, operaénekes volt és mellesleg nagyon szépen zongorázott - délután leült a zongora mellé, és édesanyámmal - akinek csodálatos szopránja volt - nagyokat énekeltek. Nagyon tetszett nekem, hogy egy zongorista gyakorlatilag bármilyen korabeli slágert el tud játszani, és akkor elkezdtem próbálgatni a hangszert. Eleinte csak magánszorgalomból otthon, majd később Budapesten, a XVI. kerületi Állami Zeneiskolába kerültem, ahol már „élesben” ment a zongoratanulás. De nem jártam szakiskolába, hanem a gimnázium mellett tanultam és érkeztem végül ide Debrecenbe, a főiskolai felvételire. Ez persze nem volt egyszerű út, hiszen eredetileg orvos akartam lenni. Aztán túlestem egy sikertelen felvételin, és ennek köszönhető az a váltás, hogy a pálya

másik lehetséges útvonalát választottam: ha orvosként nem segíthetek az embereken, akkor tanárként építhetek, személyiséget, örömet adhatok másoknak. Végül ez döntötte el, hogy zongoratanárrá, zongoraművésszé lettem.

Hogyan lettem debreceni? Talán egy véletlennek köszönhető, ugyanis valószínűleg szabálytalanul két helyre adtam be a jelentkezésemet: Budapestre és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Debreceni Tagozatára. Előbb itt volt a felvételi vizsga, de a budapesti tanszékvezető meglátott a felvételin. Azt mondta, most választanom kell, mert két jelentkezés egyszerre nem lehetséges. Gondoltam, ez a kérdés nem lehet véletlen és már döntöttem is: kimondtam, hogy Debrecen. Gulyás György tanár úr szúrós szemmel rám nézett, és azt kérdezte: miért? Nagy bajban voltam, de mondtam, hogy ezt a várost már ismerem, tudom, hogy sajátos légköre van. Amikor korábban felvételiztem, elég sok mindent láttam a városból: a Nagyerdőt, a városközpontot, és nekem ez nagyon szimpatikus helynek tűnt.

Hogy ezen vagy meghatódtak, vagy tényleg olyan jól zongoráztam, nem tudom, de fölvettek.

Miért döntött úgy a diploma megszerzése után, hogy végleg itt maradjon?

1975-ben szereztem meg a főiskolai diplomát, majd a Zeneakadémián egyetemi kiegészítő szakon folytattam, és még be sem fejeztem a tanulmányaimat, amikor fölhívott Illés Kálmán tanár úr, aki az akkori zongora tanszékvezető volt, hogy álláshelyem ügyében beszélni szeretne velem. Én akkor éppen Gödöllőn a lakást festettem, de indultam Debrecenbe, ahol kiderült: 16 órányi ellátatlan zongoratanári feladat van, és ha elvállalnám, akkor alkalmaznának. Ez nagyon nagy megtiszteltetés volt, állomban sem jutott volna eszembe, hogy a saját főiskolám két évvel a diploma után visszahív tanítani. Azért megkérdeztem a zeneakadémiai zongoratanáromtól, Zempléni Kornéltól, hogy elvállaljam-e. Röviden válaszolt: most fölülpsz a vonatra, ha eddig nem voltál olyan okos, hogy aláírd a szer-

zódésedet. Mert ezek szerint nem is tudod, hogy milyen szerencséd van.

Az a 40 év, amit zenepedagógusként ezen a pályán eltöltött, már önmagában mutatja, hogy fontos a zenetanítás Duffek Mihály számára. De emellett koncerteket ad, külföldön tart kurzusokat. Melyik a fontosabb?

A diplomám szerint zongoraművész vagyok. De én alapvetően tanárnak tartom magam. Volt egy gyermekkori álmom, hogy világhíró zongoraművész leszek. A probléma csak az volt, hogy kicsit későn kezdtem el a zenetanulást. Ezért úgy gondoltam, ha ez nem megy, akkor - az orvosláshoz hasonlóan - így is tudok jót tenni a világgal. Ezért választottam a zenetanárságot. Ennek ellenére az Egyesült Államoktól Koreáig, Japántól Izraelig és Európa csaknem valamennyi országában kóruskísérőként vagy zenekar szólistájaként hangversenyeztem. Utólag értékelve sok olyan dolgot tapasztalhattam, tanulhattam, amit a tanítványaimnak is át tudok adni. Szerintem egy zenetanárhoz mindenképpen hozzátartozik az az attitűd, hogy időről időre meg kell mérettetnie, hiszen csak akkor lehet hiteles.

„Zongora szakmódszertan személyes hangolásban” címmel írt tankönyvet, ami – ahogy saját szavaival fogalmazott – egy-egyben kívánja láttatni a szakmai és lelki oldalt, a tanár-tanítvány kapcsolatot és a közös erőfeszítésekben felhasznált módszereket.

A művészetek oktatása egy olyan életforma, amelyben a mester és tanítványa különleges kapcsolatban áll egymással, ami nem is tudom, mihez hasonlít leginkább: a barátsághoz, a családhoz, a szerelemhez, a nagyon szoros, mondhatni bizalmas munkatársi kapcsolathoz? Egy egymásban feltétel nélkül bízó emberpárról van ilyenkor szó. Egy olyan helyzetről, amikor egy család a legkedvesebb kincsét, a gyermekét a zenetanár kezére adja, aki az egész személyiségét befolyásolni tudja. És ez jó, ha befolyásolni tudja, hiszen a zenetanulás és a zenei gondolkodás döntően intellektuális kérdés. Ha egy könyvben mindezt megjelenítettem, azt csak azért tettem, mert mostanában szokás nagyon sok tudományos ismeretet felhalmozni, de az, hogy ez a kapcsolat milyen minőségű, milyen az alapja, a szeretet hogyan van meg benne, viszonylag kevesen firtatják.

Milyen érzés volt, amikor vezetője lett egykori iskolájának?

Amikor először bementem az irodába egyedül, akkor rám szakadt a dolog, hogy lste-

nem, mit is vállaltam? A kollégáim azt várták, hogy mutassam, hogy én vagyok az igazgató. Még azt is szóvá tették, hogy nálam miért áll nyitva mindig az ajtó. Miért nem jelzem, hogy én vagyok az igazgató...

Ezek szerint meg kellett küzdenie azzal, hogy az egyenlők közül emelkedett ki? Egykori kollégáinak lett igazgatója?

Olyan értelemben igen, hogy ők azt várták, hogy fölérjek, hiszen a vezető az vezető. Én meg úgy voltam vele, hogy a nyelvem kitört, ha tegezni kellett egykori tanáromat, aki immár kollégám lett. Hogy miért nem jeleztem, hogy igazgató vagyok? Azért, mert ezáltal sem tehetségesebb, sem okosabb nem lettem, mint azelőtt voltam. Nem tudok jobban zongorázni, tanítani, csak föl vállaltam egy olyan felelősséget, amiben úgy gondoltam, hogy hasznára lehetek a volt iskolámnak.

Vezetése alatt vált a főiskola az egyetem Zeneművészeti Karává.

Szesztai Zsolt tanár úr egyszer egy keserűbb mondatomra, hogy miért nem tudom úgy gyarapítani az iskolát, ahogy szeretném, azt válaszolta: - Fiam, a révész dolga sokszor a legfontosabb. Így igaz. A Zeneakadémiáról 1998-ban leváltunk, csatlakoztunk az Egyetemi Szövetséghez, 2000-ben pedig az egyetemhez. Innen már egyenes volt az út, először a rektor által közvetlenül irányított intézetként működünk. Ezt változtatta meg a 2006-os fordulat, amely kari jogállás elnyeréséről szólt.

Tanít, utazik, koncertezik, rengeteg közéleti szerepet föl vállal, mindegyik szinte teljes embert kívánna. Ez biztosan nem működhetne megfelelő háttér nélkül. Hogyan viselte a családját, hogy keveset látják otthon?

Mindez gyakran kipróbálta a kapcsolatunkat. Szerencsére a feleségemben – aki félig-meddig ugyancsak zenész családban nőtt föl – rengeteg a tolerancia. Nekem inkább az volt az igazi problémám, hogy a gyermekeim kicsi korából sok mindent nem tudtam megélni. Amikor azt mondják, hogy minden sikeres ember mögött egy nő áll, én azt mondanám: mellette! A mögötte, az másodlagosságot jelent. A mellette pedig azt, hogy a partnersége nélkül nem tudtam volna létezni. Egyszer régen Weimarban egy nemzetközi kurzuson az ott tanító professzorom azt mondta, hogy ha majd pályát választok, akkor döntenem kell: vagy művész, vagy család. Számomra ez nem okozott dilemmát, ugyanis ha nincs családom, akkor torz művész leszek. Én ezt nem tudtam és nem is akartam felvállalni. Igaz, így komp-

„Hogyan lettem debreceni? Talán egy véletlennek köszönhető, ugyanis valószínűleg szabálytalanul két helyre adtam be a jelentkezésemet...”

romisszumot kellett kötni, aminek néha a feleségem, néha a szakmám esett áldozatul. A fiam egyébként fagottművész, itt dolgozik a karon fagott tanárként, a lányom, aki karvezető, szolfézs-zeneelméletet tanít szintén a Zeneművészeti Karon. Nagyon jó érzés, hogy a szakmának, a hivatásunknak két gyermeket tudtam adni.

Meglepetés koncerttel köszöntötték hallgatói, tisztelői, barátai, tanítványai, kollégái a 65. születésnapján. Leköszönő dékánként eddigi munkásságáért magas rangú kitüntetést, Pro Universitate-díjat vehetett át az egyetem rektorától. Ez most lezárása egy korszaknak vagy valami új kezdete?

Mind a kettő. Természetesen tanítok, hiszen alapvetően tanárnak érzem magam továbbra is. Ebben az évben heti 19 órában zongora főtárgyat, módszertant, emellett a doktori iskolai törzstagságom miatt a neveléstudomány területén továbbra is tevékenykedek, illetve szeretnék elektronikus tananyagot készíteni. Pályázatot is nyertünk, abban is szeretnék részt venni. És mindenekelőtt gyakorolni szeretnék. Rektor úrtól pedig egy konkrét megbízást is kaptam arra, hogy Debrecenben a rockzenei képzést a felsőoktatásban szervezem meg akkreditációs szinten is, tehát egy olyan munkát kell elvégezni, ami a szak alapítását és a szak akkreditációját jelenti. Az biztos, hogy minőségi képzést kell létrehozni, mert a komolyzene világa valószínűleg nagyon fog csodálkozni azon, hogy mit is tervezünk Debrecenben. Van tehát feladat és tennivaló a jövőben is, bőségesen.

Földrajz, turizmus, futball és utazás

Dávid Lóránt Dénes földrajztudós és turizmuskutató. Volt dékán, tanszékvezető, rektorhelyettes, jelenleg az Eszterházy Károly Egyetem Gazdaságtudományi Intézet Turizmus Tanszékének tanára, nemzetközileg elismert egyetemi professzor, 2017 augusztusától pedig a Magyar Földrajzi Társaság főtitkára.

■ FÖLDVÁRY LÁSZLÓ

Hevesi születésű. Miért éppen Debrecenbe, a Kossuth Lajos Tudományegyetemre jelentkezett történelem-földrajz szakra?

Valóban Hevesen születtem, de hamar Gyöngyösre költöztünk. A nyári szünidő mindig Pélyen és Kiskörén telt. Első generációs értelmiségi vagyok, szüleim és nagyszüleim is fizikai munkások voltak, én azonban annyit olvastam, hogy végül eldöntöttem, egyetemre szeretnék menni. Ebben a szüleim sokszor erőn felül segítettek. Az általános iskolában remek földrajztanárom volt, Somlai Lajos, ő szeretette meg velem a tárgyat. A Berze Nagy János Gimnáziumban pedig Kárpáti István, Tóth Vilmos és Berecz Endre kezei alatt pallérozódtam. Az 1980-as években más időket éltünk. A történelem-földrajz „elit szaknak” számított, nagyon nehéz volt bekerülni. A gimnáziumból sok pontot kellett hozni és szűkös volt a keretszám is. Ráadásul nem minden évben indult a szak Debrecenben, de 1986-ban épp itt hirdettek felvételt, így lettem „kossuthos” egyetemista.

Milyenek voltak a diákévek? Tudna említeni az egyetemi éveiből olyan történetet, ami-re szívesen emlékszik vissza?

Szerencsém van, ugyanis az általános iskola, a gimnáziumi és az egyetemi társakkal egyaránt évente találkozunk. Általános iskolai barátaimmal főzőcskézünk és vadászatokra járok, a gimis haverokkal évi négy hivatalos találkozó van, az egyetemi csoporttársakkal pedig minden év július első hétfőjén gyűlünk össze nosztalgizni. Rengeteg élményem van, több kötetet meg tudnék velük tölteni, de kiemelném a 24 órás focimeccset, valamint hogy a diplomaosztón én mondhattam a búcsúbeszédet. Mit mondjak, remegett a lábam. Talán nem véletlenül, hiszen az előző éjszakát a Kossuth Klubban töltöttük, búcsúbuli volt...

Az egyetem elvégzése után gimnáziumi tanár volt. Mennyire határozta meg ez a későbbi karrierjét? Tudja-e hasznosítani a mostani munkájában azt a tapasztalatot, amit ott megszerzett?

Az ötödéves tanítási gyakorlat alatt jött a lehetőség. Vezetőtanárom, Kovács István 1991-ben igazgatóhelyettes lett és rám bízta a felszabaduló óráit. 1992-ben a diplomaszerzés után „átigazoltam” a Tóth Árpád Gimnáziumba. Meghatározó évek voltak. Szerintem minden egyetemi oktatónak kellene pár év ilyen gyakorlat. Remek iskola volt, a tanítványaim egy halom érmet sze-

reztek földrajzversenyeken, a kollégákkal pedig minden hétfőgén fociztunk egy jót.

Szeretett tanítani? Mi volt az oka, hogy végül nem a középiskolai oktatásnál maradt? Imádtam tanítani, de jöttek az új kihívások, s hamar beláttam, hogy egzisztenciát az akkori középiskolai fizetésből nem lehet építeni. Az egyetemen pedig folyamatosan tanítottam ez idő alatt is. Már negyedévesként demonstrátor lettem Borsy Zoltán professzor kezei alatt, majd Szabó József irányította a tudományos munkámat. Nála írtam a szakdolgozatomat, két OTDK munkámat és a PhD disszertációm is. Hűséges típus vagyok, azt hiszem ő volt a legmeghatározóbb egyéniség a pályafutásom során. Aki ismeri őt, tudja, miről beszélek. Mindig TANÁR ÚRnak szólítottam, nem professzor úrnak, ebben minden benne van. Persze professzorként is hatalmas egyéniség mind a mai napig.

Debrecenben szerezte meg a PhD fokozatot is, később pedig habilitált doktori végzettségre is itt tett szert először. Ennyire erősek a debreceni kötelékek?

„Ottragadtam” a munkahelyek miatt, habár az első felsőoktatási intézményem, munkahelyem az egri (akkor már) Eszterházy

Károly Tanárképző Főiskola volt. Debrecent megszerettem. A „cívis” polgár is különleges, élveztem beépülni ebbe a társadalomba. Bár apai részről harcias jász, anyai ágról pedig szorgos partiumi vér csörgedezik az ereimben, a debreceni emberekkel is jól kijöttem, remek barátokat szereztem.

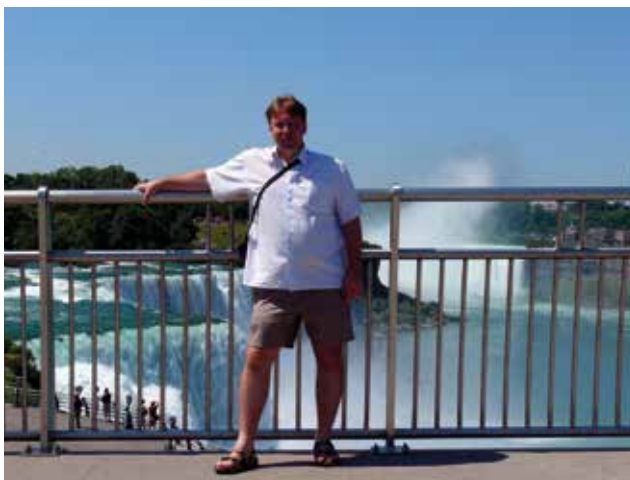
Beváltotta-e a doktori képzés a hozzá fűzött reményeket?

A szakma hazai legjobbjaitól tanulhattam, mindannyian a hazai földrajztudomány korszakos egyéniségei. 2001-ben földtudományokból-földrajzból szereztem meg a PhD doktori fokozatot. Az élet halad, sok változással szembesülünk, ezzel a doktori iskola is lépést tart. Még nagyon sokáig a magyar földtudományi képzés erős bástyája marad. A földrajztudomány és a földrajz helyzete sajnos napjainkban igen válságos. Harcolunk érte! 2017-ben Csorba Pétert, egykori tanáromat a Magyar Földrajzi Társaság elnökévé, engem pedig főtitkárrá választottak. Ennek a lassan 150 éves szakmai szervezetnek gróf Teleki Pál is volt főtitkára. Ez engem, minket is kötelez.

Több külföldi oktatói, vizsgáztatói munkában aktívan részt vett, részt vesz, többek közt két lengyelországi és egy kazahsztáni egyetemen. Hogyan adódtak ezek a lehetőségek?

1998-2002 között kisebb kitérőt tettem, a barátaimmal egy holland-magyar gazdasági társaságot, tanácsadó irodát hoztunk létre, külföldi cégeket telepítettünk be Magyarországra. Jó gyakorlati munka volt a valóságos piacon. 2002-ben hazaköltöztem Gyöngyösre, az akkori Szent István Egyetem Gyöngyösi Főiskolai Karán, a Turizmus Tanszéken kaptam docensi állást. A turizmussal a tanácsadó cégünknel ismerkedtem meg, közben jártam a világot, közel száz országban fordultam meg. Tanultam külföldön is, London, Oxford, Cambridge, Joensuu, Amszterdam, remek helyeken voltam ösztöndíjakkal. Még a nászutamat is egy konferenciával kötöttem össze Kanadában. Makacs és kitartó székely lányt vettem feleségül, jól bírja a gyűrődést, sokat számít a családi háttér.

Minden kontinensen tanítottam vendégprofesszorként. Miközben itthon tanszékvezető, majd intézetigazgató lettem a 2003-tól önállósult Károly Róbert Főisko-

lán, sokat utaztam és tanítottam külföldön. Általában egy-két hetet, fél évet Finnországban, és összesen, de több részletben kb. egy évet Lengyelországban és Kazahsztánban. 2016-ban fél évig egy kazah egyetem rektorhelyettese is voltam Semeyben. Mindkét országban egyetemi professzor beosztásban dolgozom. Remélem, egyszer Magyarországon is megadatik az egyetemi tanári cím számomra! 2017-ben Heves megyei Prima Díjra jelöltek a "Magyar tudomány" kategóriában, ez talán mutatja, hogy haladok a kitűzött célok felé.

Milyen gyakran kell külföldre utaznia?

Régebben sokat utaztam, ma már kevesebbet. 2014-től az egri Eszterházy Károly Főiskolán dékán és tanszékvezető lettem. Két év alatt sok sikerben volt részünk. Ezt követte a kazah munkavállalás, 2017 januárjától pedig újra itthon dolgozok. Elégedett vagyok az eddigi szakmai eredményeimmel. Földrajzból van egy világszínvonalú angol nyelvű antropogén geomorfológia könyvünk és a turizmus terén is van egy nemzetközileg elismert irányvonalunk, oktatási programom, a turizmusökológia. Voltam az év idegenforgalmi oktatója Magyarországon, de arra vagyok a legbüszkébb, hogy minden bizonnyal világcsúcstartó vagyok

azzal, hogy három különböző tudományágban, három neves magyarországi egyetemen is habilitáltam. Ma már nem végzek egyetemi vezetői feladatokat, utánpótlásneveléssel foglalkozok, öt végzett doktori hallgatónál tartok, tízig nem szeretnék megállni.

Ennyi teendő mellett hogyan fér bele az életébe a család? Ők hogyan viselik a távolléteket?

Három fiunk született, sokak szerint kellene még egy lány, de akkor még kell egy negyedik habilitáció is, szoktam tréfálkozni. Már nem szeretnék a családtól sokat távol lenni. A nagyfiam már több mint tíz országban járt. Úsznak és futballoznak, sok időt töltök velük mostanság.

Van-e olyan hobbi, ami igazán kapcsolja a napi teendők után?

A futball örök szerelem, mindenévő vagyok. Játékosként a megyei I. osztályig jutottam. Debrecenben minden év június első hétvégéjén össze is jönnek a '80-as évek csapatai egy baráti focitornára, ezt néhányan szervezgetjük. Tagja lettem az MLSZ Heves Megyei Társadalmi

Elnökségének, ott pedig a sportdiplomácia fogásait tanulom. Írogatok egy tanulmányt is: Hogyan lehet újra nagy a magyar futball?

Milyen további céljai vannak még a tudományos életben, amiket szeretne elérni?

A felsőoktatásban a rektorság kivételével minden vezetői posztot betöltöttem már. Egyelőre ezekből a feladatokból elég is volt. Megcélzom talán az MTA doktori fokozatot, esetleg egy külföldi akadémiai tagságot is. Egyébként pedig jövőkutatással is szeretnék foglalkozni, valamint sok focimeccset szeretnék nézni. Jó lenne 100 országba eljutni, valamint felkeresni az Antarktiszt, akkor minden kontinenst kipipálnék. A legfontosabb azonban a család. Ha a fentiekből semmi nem valósul meg, de boldog, egészséges családban töltöm a napjaimat, akkor is elégedett leszek.

Milyen tanácsokat adna a most elsőéves földrajzos hallgatóknak egyetemi útravaló gyanánt?

Lenin szkázál: ucsitszja, ucsitszja, ucsitszja. A magánéletben pedig egy jó feleség és legalább 3 gyermek. És ugyanennyi vagy valamivel több igazán jó barát. Szívesen adok életvezetési tanácsot, tele vagyok jó és rossz gyakorlatokkal is.

© Romécia Alapítvány, www.romeciafoundation.org

Újságíró révén ma már ritkán találkozok az ember lánya olyan történettel, ami meghatja, vagy amiről úgy gondolja, hogy arról tényleg mindenkinek tudnia kellene. A következő történet ilyen lesz! Egy interjú a Debreceni Egyetem két fantasztikus hallgatójával, akikre nem azért lehetünk büszkék, mert feltaláltak valamit vagy Olimpiát nyertek. Hanem azért, mert egy átlagember számára elképzelhetetlen nehéz gyerekkoruk ellenére jutottak el az egyetemig. Mindketten elnyerték az Új Nemzeti Kiválóság Program ösztöndíját, és büszkék arra, hogy romának születtek, amire korábban csak a mélyszegénység, de ma már erős identitástudatuk emlékezteti őket. A sors csodálatos adományaként ráadásul ikertestvérek. Godó Katalinnal személyesen, Irénnel online beszélgettem, hiszen a Makovecz ösztöndíj segítségével éppen Nagyváradon tanul.

Esélytelenül is sikerülhet... duplán is!

■ TERHES BRIGITTA

Godó Irén (G.I.): Nem volt egyszerű gyerekkorunk. Édesanyánk mindössze 3 osztályt végzett, édesapánk szakmunkás végzettséggel rendelkezik. A családfenntartó szerepét leginkább édesapánk töltötte be nálunk, aki éveken keresztül kemény fizikai munkával kereste meg a kenyerrelalót. Egy kis faluban élünk, Tiszanánán, ahol nem válogathat az ember a munkák között, hiszen örül, ha egyáltalán kap. Sajnos a legtöbb munka nem fizet annyit, hogy egy ilyen család, ahol az édesapa szakmunkás, anyagi nehézségek nélkül meg tudjon élni belőle.

Godó Katalin (G.K.): Hátrány vagy megkülönböztetés sohasem ért minket a származásunk miatt, viszont az általános és a középiskolás évek nagyon nehezen teltek a szegénységünk miatt. Sokszor nehézséget okozott az, hogy nem volt meg mindenünk vagy nem időben, nem tudtunk menni osztálykirándulásra, így sosem tartoztunk iga-

zán az osztályközösséghez, és visszahúzó-dóbbak is lettünk.

G.I.: A nehéz helyzet ellenére szüleink arra törekedtek, hogy mindent meg tudjanak adni nekünk. Sokszor édesanyánk segédmunkásként dolgozott édesapánk mellett. Habár konkrétan nem ültek le mellénk tanulni sosem (Anyának nem volt hozzá elég ismerete, Apa pedig egész nap dolgozott, esténként fáradtan ért haza), hogy velünk együtt tanuljanak, de igyekeztek a tanuláshoz szükséges feltételeket megteremteni.

G.K.: Négyen vagyunk testvérek, a családban csak mi szereztük meg az érettségit, s tavaly óta Irén az első diplomás. Édesanyánknak nehéz volt kezdetben elfogadni azt, hogy egyetemre akarunk menni, mert az egyetem sok idő, s a többéves tanulási folyamatnak későn érik be a gyümölcse. Ő jobban szerette volna, ha valami szakmát tanulunk - a vágyálma a pék szakma volt.

G.I.: Igen, a szüleink megelégedtek volna egy szakmunkás képesítéssel is, de mi a testvéremmel többet szerettünk volna kihozni magunkból. Pékek helyett egyetemisták lettünk.

G.K.: A bátyánk viszont teljesítette édesanyánk vágyát és kitanulta a pék szakmát.

Hogyan sikerült mégis eljutniuk az egyetemig?

G.I.: Az általános iskolai tanárok támogattak minket a továbbtanulásban. A középiskolában is voltak olyanok, akik próbáltak bátorítani bennünket.

G.K.: Az ő segítségével vettünk részt mindketten az Arany János tehetséggondozó programban, így kerültünk Ózdra középiskolába, majd később Jászapátiba. Nagy kihívásnak tartottam, hogy az egyetemre felvegyenek. Magyar-német szakra jelentkeztem és emlékszem, a jelentkezés után már a nyári szünetben arról álmodtam, hogy felvettek.

Amikor valósággá vált mindez, még akkor is nehezen hittem el, hogy ez nekem sikerült, hiszen még azt sem tudtam korábban, hogy tudok egyáltalán jelentkezni, hogy a tanár szakon két szakot kell megjelölni.

G.I.: Én egy évvel később kezdtem el a felsőoktatást, mint Kati, mivel előtte részt vettem néhány tanfolyamon. 2012-ben tisztítás-technológiai szakmunkás (takarító) OKJ-s végzettséget szereztem. Ebben dolgoztam is több mint fél évet. 2014-ben egy szociális gondozó és ápoló tanfolyamon vettem részt, emiatt esti tagozaton érettségiztem le. Az azért volt jó, mert tanulás mellett némi jövedelmet is biztosított, illetve sok mindent megtanulhattam ott. A két képzés között megszereztem egy felnőttképzés keretén belül az óvodai dajka (OKJ) képesítést. Ennek a tovább gondolása volt az óvodapedagógia, ahonnan egy fél év múlva áttértem nemzetiségi óvodapedagógia (cigány/roma) szakra. Az alaploma után szerettem volna egy mesterdiplomát is szerezni. A választható lehetőségek közül a hozzám legközelebb a szociálpolitika szak állt, mivel eléggé humánus beállítottságú vagyok.

Miért pont a Debreceni Egyetemet választották?

G.K.: Itt volt hozzánk talán a legközelebb némettanári szak, bár amikor megtudtam, hogy felvettek, el sem tudtam képzelni, hogy egyáltalán hogyan fogok ide bejárni, hol és miből fogok élni a tanulmányaim alatt. Ebben is nagyon sokat segített nekem a Wáli István Református Szakkollégium, aminek első éves korom óta a tagja vagyok.

G.I.: Mivel a testvérem Debrecenbe jelentkezett, követtem őt, mert jókat hallottam tőle az egyetemről és a szakkollégiumról. Én az alapképzés keretén belül a Debreceni Egyetem Gyermeknevelési és Felnőttképzési Karán Hajdúböszörményben tanultam, ahova nap, mint nap Debrecenből jártam be.

Mit nyújtott a szakkollégium?

G.K.: Én nagyon sokat erősödtem az identitásomban, hiszen még azt sem tudtam, hogy én a romungrók (magyar cigányok) csoportjába tartozok. Nekem már csak ezért is nagyon sokat adott a szakkoli, mert ma már büszke vagyok arra, hogy cigány vagyok. Sajnos egyik cigány nyelvet sem tanították nekünk a szüleink, mivel a családunk

a roma hagyományokat nem ápolta - pedig szerintem ez egy nagyon fontos dolog -, ezért először egy kicsit rosszul is éreztem magam emiatt. De mára sok új információval gyarapodtam.

G.I.: Számomra anyagi biztonságot jelent a szakkollégium (nélküle itt sem lehetnék a felsőoktatásban), s emellett persze még

azt a kutatást, amit az ösztöndíj keretén belül tudtam csinálni, a szakdolgozatomhoz is fel tudtam használni.

G.K.: Én idén nyertem el, és a kutatásom miatt én is nagyon örültem az ösztöndíjnak, szinte el sem hittem. Amellett, hogy anyagi támogatás is jár hozzá, én egyfajta erkölcsi elismerésnek is tartom.

Hogyan tovább a diploma megszerzése után?

G.I.: Mivel a jelenleg nyugdíj előtt álló édesapám már nem dolgozik (és nem is igen tudna azért sem, mert az egész élete ráment a fizikai munkára, az egészsége is megromlott), jó lenne munkát vállalni annak érdekében, hogy kilábaljunk a szegénységből. Azt gondolom, az egyetem elvégzése az első, ugyanakkor nagyon is meghatározó lépcsőfoka ennek. Nem tudom, hogy a szociálpolitika képzést követően milyen lehetőségeim lesznek, de igyekszem nyitott szemmel járni. Persze szívesen tanulnék tovább is.

G.K.: Én szeretnék nagyon sok diákot (főként a romákat) motiválni a tanulásra, ezért az a tervem, hogy visszamegyek Tiszanánára tanítani. Igaz, hogy a diplomám révén középiskolában is vállalhatnék munkát, de ha lehetőségem lesz rá, akkor mindenképpen a szülőfalum általános iskolájában szeretnék tanár lenni!

Mit üzennének sorstársaiknak?

G.I.: Fontosnak tartom, hogy az ember kint tartson a céljai mellett, igyekezzen megragadni a lehetőségeket, mert szorgalommal, erővel és kitartással sok mindent el lehet érni. Korábban nem gondoltam volna, hogy egyetemista leszek, de szerencsére sikerült bekerülnöm a felsőoktatásba. Nem biztos, hogy ami számunkra egy adott élethelyzetben elképzelhetetlen, az lehetetlen is. Sok segítőtársra lelhet útközben az ember. A párom szokta mondani, hogy a tanulás lehet hosszú, időigényes, de jó befektetés.

G.K.: Szeretném hangsúlyozni a tanulás fontosságát. Nem kell feltétlenül mindenkinek egyetemistának lenni, de találja meg azt a hivatást, amiben jól érzi magát, s amit szeret. Úgy vélem, fontos, hogy az embernek legyenek céljai, merjen előrelépni, merjen nagyot álmodni, s tegyen is érte. De el kell indulni az úton; néha rögös, viszont sok örömet és meglepetést tartogat. Fontos a külső, de a belső motiváció is egyaránt.

számos pozitív hozadéka van: különböző tréningeken, képzéseken vehetek részt, amelyek építik a személyiséget, amelyek révén bővíteni tudom az ismereteimet. Nyelvet tanulhatok, és olyan helyekre juthatok el, ahova egyébként önerőből nem lenne lehetőségem. Engem is megerősített az identitásomban.

Hova sikerült az egyetem révén eljutniuk?

G.K.: Én egy évet töltöttem Erasmus ösztöndíjjal Augsburgban. Emellett a Nyári Egyetem ösztöndíjával Münchenben is tanulhattam egy ideig.

G.I.: Én jelenleg Nagyváradon európai szociálpolitikák szakon tanulok egy félévet. Ide a Makovecz ösztöndíj segítségével jutottam el. Igyekszem összeegyeztetni a szakkollégiumi teendőimmel a kinti tartózkodásomat, ugyanis az átlagosan havonta egy szakkollégiumi hétvégén is próbálok részt venni. Emellett a testvéremmel és több mentortársammal együtt a HÖÖK Tehetségmentor Programban is próbálunk helytállni, ahol hozzánk hasonló fiatalokkal is találkozhatunk.

Ráadásaként az Új Nemzeti Kiválóság Program ösztöndíját is mindketten elnyerték.

G.I.: Igen, nagyon örültem neki tavaly, hiszen éppen szakdolgozat előtt álltam, és

Mozaik Med - Életük az egészség

■ VERES-KISS ANIKÓ

Hogyan született meg a Mozaik Med ötlete és mi is ez valójában?

Bana Richárd (B.R.): Az egyetem második felében látványosan több időt fordítottunk a sportolásra, rendszeresen elkezdtünk részt venni kisebb-nagyobb versenyeken, főként az állóképességi sportágakban. 2016 elején azt tapasztaltuk, hogy egyre többen keresnek meg minket azzal, hogy nagyon motiváló, amit csinálunk, és ők is kedvet kaptak különféle versenyek teljesítésére, életmódváltásra. Az elhatározásuk tehát megvolt és a kezdeti lépésekhez kértek szakmai tanácsokat tőlünk. Mivel több közeli barátomnak már pár éve írtam edzésterveket fogyókúrához, futóversenyekhez, így szívesen ajánlottuk fel nekik is, hogy segítünk a tudatos felkészülésükben. A hatékonyságot növelve, étrendtanácsokkal is hozzájárultunk a céljaik megvalósításához. 2016 őszén az egyetemről kirepülve, a praxisgyakorlatom során már az első napokban feltűnt, hogy a

páciensek zöme túlsúlyos, így mihamarabb segítenünk kell azoknak, akik szeretnék ezen változtatni. Ennek hatására hoztuk létre a Mozaik Med közösségi oldalt, amely által olyan embereket is elérhetünk,

A Mozaik Med egy fiatal orvos házaspár által elindított, tudatos életmód projekt fantázianeve. Céljuk, hogy személyes tapasztalataikkal, sportélményeikkel, szaktudásukkal minél több embert motiváljanak a helyes életvitel követésére és a részleteinek elsajátítására.

motiválhatunk, akikkel nem vagyunk napi szinten személyes kapcsolatban, de a digitális modern kor lehetővé teszi a hatékony kommunikációt. Öröm számunkra,

hogy a kezdeti családi projekt, mára egy kis csapatná bővült. Egyetemi barátom Illésy Lóránt – sebész rezidens – csatlakozott csapatunkhoz, a sok éves sportmúltjának és szakmai tapasztalatának köszönhetően, még változatosabb orvosi szemléletmód által tudjuk a projektjeinket megvalósítani.

Az orvosi pálya és a tanulás mellett is nagy szerepe volt a sportnak az életükben?

Bana-Pauluska Mariann (B-P. M.): A gimnáziumban döntöttem el, hogy orvos leszek, amikor fakultációt kellett választani. Annak ellenére, hogy a családomban nincs orvos, a szüleim és a nagymamám is nagyban támogattak céljaim elérésében. Édesanyámnak hála, a sport mindig jelen volt az életemben. Nem volt olyan szabad hétvégénk, amikor ne mentünk volna bobozni, kalandparkba, korcsolyázni, síelni, futni. Az egyik legbüszkébb eredményem anno az országos váltó futóversenyen elért dobogós helyezés, amellyel felvételi pontokat szereztünk a továbbtanuláshoz. Az egyetemi évek

alatt is a mindennapjaim része volt a sport, így a nehezebb időszakok is könnyebben átvészelték voltak. Legtöbbször biciklivel vagy görkorcsolyával mentem a szemináriumokra, délutánonként pedig rendszeresen futni jártam. Életem egyik legszebb időszaka volt az egyetem. Itt ismertem meg a férjemet, Ricsit, akivel azóta már a 4 hónapos kisbabánkat neveljük.

B.R.: A tanulás számomra sosem zárta ki a rendszeres sportolást, sőt erősítették egymást. Gyermekként a focipálya vonzott, amit 10 évig versenyszerűen űztem. A 2013-as őszi időszak egy „visszamonddott nevezés” által, elhozta nekem az igazi életmódváltást. Egyik jó barátom gondolt rám, hogy van egy plusz hely, a Nike Félmaratonra és lefuthatnánk közösen. 7 nap múlva, 21 kilométert... így is történt: futócipő vásárlás, két kocogó edzés, egy feleztábor Tokajban, majd egy 2 órán belüli futás a versenyen. Természetesen a sportos múltamnak köszönhettem az eredményt, és nem a két futó edzésnek. Ezután elkezdtem tudatosan is felépíteni az új sportkarrieremet. Az egyetemi edzéseken megtanultam a gyorsúszást és rendszeresen bringáztam az országutakon. Ezzel összeállt az úszás-biciklizés-futás hármasa, a triatlon. Legbüszkébb a 2015-ös budapesti fél ironman (1,9 km úszás, 90 km bringa és 21 km futás) versenyemre vagyok, ahol újoncként a 4 óra 51 perces

időmmel, a 20-24 éves magyar indulók között az 1. helyezést értem el. Az idei évben pedig, sikerült kijutnom a marseille-i Orvosi Világjátékokra. Öt nap alatt, öt versenyen vettem részt a Medigames-en, ahol két bronzérmert szereztem aquatlon versenyen (2400 méter úszás a Földközi-tengerben, majd 10 kilométer futás) és 400 méteres gyorsúszáson, valamint háromszor lettem 4. helyezett félmaratonon, 100 és 1500 méter gyorsúszáson.

Melyik közös sikerre a legbüszkébbek?

B-P. M.: Főként futni, túrázni és kajakozni szoktunk együtt. Több félmaratonot is teljesítettünk már egyéniben azonos versenyeken, a Balaton-átúszása és a körbetekerése pedig az egyik kedvenc nyári programunk. A legbüszkébbek a váltós Ironman címünkre vagyunk, összesen 3,8 kilométert úsztunk, majd 180 kilométert bringáztunk és végül 42 kilométert futottunk megállás nélkül, egymást váltva, mindezt kevesebb, mint fél nap alatt.

Mit tanácsolnának az olvasóknak, ha életmódot szeretnének váltani?

B.R.: Elhatározás, alázat, kitartás és a legfontosabb, hogy a kifogásokat felejtjük el! Kitűzött reális célok nélkül nagyon könnyen motiválatlanná lehet válni. Azt tapasztalom, hogy egyre többen felfedezik, hogy változásra van szükségük. Eljön

a hétfő, eljön a január 1., az életmódváltások kezdete. Pár nap alatt, nagy lelkesedéssel akar az életmódváltók többsége megszabadulni a felesleges kilóktól. Majd jön a csalódottság, a sérülések a hirtelen terheléstől és a motiváció újra lecsökken. A hosszútávú sikerek kulcsa a fokozatosság. Az életmódváltást nem bakancslistaként kell felfogni és kudarcként megélni, ha 2 hét alatt nem ment le az egy év alatt felszedett plusz 10 kiló. Az életmódváltás egy tudatosan felépített folyamat, a részsikereken át egészen az életformáig, amikor már minden berögzültté és természetes, napi rutinná válik. Sosem késő változtatni, de még mindig jobb önként meghozni a döntést, hogy elmegyek heti háromszor mozogni egy órát, mintsem egy betegség kiderülésekor elindulni a doktor tanácsára. Az én triatlonos történetem sem úgy indult, hogy két hét után a dobogó legfelső fokán találtam magam. A focit azért fejeztem be, mert nem szerettem futni, a gyorsúszó-technikát 3 éve kezdtem el megtanulni. Az első bringaversenyemen, 14 évesen, olyan utolsó lettem, hogy már a célkaput is lebontották, mire visszaérkeztem. De 4 éve eldöntöttem, hogy triatlonista leszek. Rengeteg edzés, technikai csiszolás, szakmai irodalom és versenytapasztalat, amelynek köszönhettem, hogy most itt járok. Elhatározás, alázat és kitartás!

A közgazdáságtanból a divat világába

Az egyetemi szemináriumokon még lámpalázás volt, ha előadást kellett tartania, ma viszont már több, mint százezren követik videó-csatornáját a világhálón. A Debreceni Egyetem vezetés és szervezés mesterszakán végzett youtuber a szépségápolás világában hasznosítja az egyetemen szerzett tudást.

■ TAKÁCS PÉTER LEVENTE

A magas képzési színvonal és a közeli elhelyezkedés miatt választotta a Debreceni Egyetemet a nagykárolyi Karin Dragos. Mindig is érdekelte a gazdasági élet, már középiskolában is gazdálkodást tanult, valamint családjában is jellemző a vállalkozói szemlélet, így nem volt kérdés, hogy miért a gazdálkodási és menedzsment BSc szakot választotta. A végzést követően a mesterdiplomáját is Debrecenben szerezte.

– Úgy voltam vele, hogy ha már sikeresen elvégeztem az alapképzést, akkor mindenképpen szerettem volna folytatni a tanulmányaimat, így maradtam a vezetés és szervezés mesterszakon, mivel már akkor szerepelt a terveim között, hogy később saját vállalkozást indítsak. Jó döntés volt, hogy elvégeztem, igaz, hogy pillanatnyilag olyan dolgot csinálok, amihez nincs feltétlenül szükség a diplomára, viszont a jövőben lehet, hogy jól jön majd

– hangsúlyozza Karin, aki több mint három éve készít sminkeléssel, szépségápolással és divattal kapcsolatos videókat a legnagyobb videómegosztó portálra.

Eleinte csak követte az ilyen témájú csatornákat, de nagyon megtetszett neki ez a világ, s úgy döntött, kipróbálja magát benne.

– Amikor elkezdtem, nem voltak nagy reményeim, hogy ebből valami komoly kisülhet. A kezdetekben, mikor még angolul csináltam a csatornát, nem néztek sokan, nem is volt bevétel. Minden héten töltöttem fel az új tartalmakat, de nem növekedett a közönség, a követők száma, nem kaptam felkéréseket. Egy idő után a barátaim kérdezték, hogy nem akarom-e magyarul folytatni. Egy darabig halogattam, nem gondoltam, hogy attól jobban menne, de aztán láttam, hogy mennyivel többen nézik az ilyen jellegű magyar csatornákat, mint az enyémet, amelyik már több éve

ment. Akkor úgy döntöttem, próbáljuk meg és bejött. Másfél éve csinálom magyarul, azóta sokkal több követőm van, rendszeresen a felkérések, megkeresések, ajánlatok. Most már sajnálom, hogy nem hamarabb kezdtem magyarul - mondja a youtuber.

Tovább növelte ismertségét, hogy 2016-ban megnyerte a L’Oreal cég által Magyarországon első alkalommal meghirdetett NYX Face Awards Hungary sminkversenyt, s meghívottként részt vehetett a Los Angeles-i nemzetközi döntőn.

– Fontos mérföldkö volt, sokan megismertek a versenynek köszönhetően. Az idei, második verseny kapcsán már rengeteg üzenetet kaptam, hogy milyen sminkkel érdemes indulni a versenyen, hány körös, milyen szabályok vannak, ebben persze szerepet játszhat az is, hogy idén zsűritag voltam – teszi hozzá Karin.

A több mint 100 ezres YouTube-közösség mellett az Instagramon is jelentős a tábora, mintegy 70 ezer követője van.

– A munkától, a projekttől függ, hogy melyik az ideális felület. Az Instagramra például, ha valami spontán dologról van szó, akkor a telefonommal is megcsinálhatom a képet, teszek rá egy effektet és mehet is ki. De van olyan, hogy ahhoz is elő kell készülni, fényképezőgéppel készítem el a felvételt, különböző elvárások vannak, és még sorolhatnám. A YouTube-os forgatások jóval hosszadalmasabbak: elrendezem a helyszínt, beállítom a fényeket, a kamerát, majd jöhet az 1-2 órás forgatás, az utómunkával együtt 6-8 órát töltök egy videóval - sorolja Karin.

Sok idő volt, mire ilyen szinten megtanulta a technikai műveleteket, az első videóját még két hétig vágta, de ma már otthonosan mozog a digitális kamerák, lámpák és vágóprogramok között.

– Eleinte még az itthoni fények mellett forgattam, majd beszereztem két soft boxot. A videóknál ma már figyelem azt is, hogy ki milyen eszközöket használ, utánajártam, hogy hol lehet őket beszerezni. Később vásároltam a soft boxok mellé egy ring lightot, ez a legjobb fényforrás a sminkeléshez, illetve a vágóprogramhoz is szoktam venni plug-in-eket. Eleinte azt sem tudtam, hogy mihez milyen programot használjak, de aztán lépésről lépésre megtanultam, hol lehet szöveget hozzáadni, színeket módosítani, és ma már szinte teljes körűen tudom kezelni a szoftvert - magyarázza.

Karin szerint a sikeres közösségi jelenlét titka - a megfelelő technikai háttér mellett -, hogy a youtuber legyen kedves és hiteles, jól tudjon kommunikálni, lényegre törően tudja megfogalmazni gondolatait, illetve legyen humoros.

– Kulcsfontosságú tényező, hogy miként foglalkozunk a követőkkel. Én nagyon sok időt töltök ezzel: elolvasom a hozzászólásokat, válaszolok a kérdésekre, figyelek a kérésekre, hogy például milyen jellegű tartalmat néznének szívesen. A legjobban az úgynevezett vlog-videókat kedvelik a nézőim, az olyan személyesebb tartalmakat, amiben láthatják a min-

dennapi életem valamelyik szereplőjét vagy helyszínét: a szerelmem, a tesóm, a szobám. Azokat sokkal jobban kedvelik, mint egy átlagos sminkvideót. Ugyanakkor népszerűek az oktatóvideók, illetve az úgynevezett kihívások, hogy például 5 perc alatt hogy sminkelhetjük ki magunkat. Az Instagramon a közös képeket, a spontán pillanatokat - amelyek egy-egy kedves momentumot mutatnak be - kedvelik a legjobban - osztja meg a legnépszerűbb tartalmakat.

Sokan kérdezik, nem zavarja-e, hogy nem a szakmában helyezkedett el - nem

egy bankban, pénzügyi tanácsadó vagy gazdasági elemző cégnél dolgozik. Karin erre azt mondja, bár kevesen gondolják, de valójában nagy hasznát veszi az egyetemen megszerzett tudásnak, hiszen akárhogy is nézzük, egy sikeresen működő vállalkozást vezet, ami az üzleti élet egyik legdinamikusabb területén, a divat világában van jelen.

– Az egyetemi képzés során a száraz tudományos tananyag mellett nagy hangsúlyt fektettek a gyakorlati kérdésekre is. A napi munka során is sokat tud segíteni, hogy megvan az alaptudásom a gazdaság működéséről, ismerem a különböző folyamatokat, jobban átlátom a helyzetet, könnyebben kommunikálok az üzletársakkal. Főként a sok csoportmunka, a különböző projektfeladatok kapcsán tartott prezentációk jelentenek könnyebbséget - idézi fel egyetemista éveit, majd gyorsan hozzáteszi: akkoriban nem ezek voltak a kedvencei.

– Kifejezetten nem szerettem, ha beszélni, előadni kellett a csoportom előtt, már hetekkel előtte izgultam, nehezen aludtam, amikor pedig az előadás volt, reszketett, el-elcsuklott a hangom. Ezt azonban inkább a közönség okozza, mint a szereplés.

A kamera előtt ugyanis nincs lámpalázam, hiába tudom, hogy azt akár több százezen is láthatják majd. Ha viszont egy több száz fős előadóteremben kellene beszélnem a közönség előtt, akkor most sem érezném teljesen komfortosan önmagam - vallja be.

Persze a diploma nem minden, számos olyan helyzettel került szembe az üzleti élet mindennapjaiban, amit csak a saját tapasztalata révén tudott megoldani.

– Sokáig nehezen tudtam megállapítani, hogy egy videóért mennyi a reális összeg, amit elkérhetek. Hosszú folyamat

A több mint 100 ezres YouTube-közösség mellett az Instagramon is jelentős a tábora, mintegy 70 ezer követője van.

volt, mire pontosan meghatároztam a piaci helyzetem, és az egyes feltételek függvényében - termék, partner, piaci árak - beáraztam a különböző szintű szponzorációkat, fizetett tartalmakat - ismeri el a youtuber.

Bár jelenleg nagyon trendi és népszerű a youtuber életforma, Karinnak vannak tervei a jövőre nézve is.

– Szerintem senki nem tudná jobban vezetni egy nagy divatcég social media felületeit, mint egy olyan ember, aki a saját bőrén tapasztalta meg, hogy mi az, ami megy, mi a legjobb tartalom. Kaptam is már ilyen ajánlatot egy nagy cégtől, de visszautasítottam, mert pillanatnyilag ezt szeretem a legjobban, a saját oldalaimat vezetni. Nem tartom kizártnak, hogy később egy nagy cégnél dolgozzak, de most még nem. Ugyanakkor hosszú távon mindenféleképpen egy saját vállalkozásban képzelem el a jövőmet, még konkrét tervem nincs, de szeretnék a szépségápolás, a divat környékén maradni - mondja Karin, aki az egyetemistáknak is ad néhány jótanácsot.

– Legyenek aktívak, álljanak nyitottan a különböző lehetőségekhez, vegyék ki a részüket a feladatokból, merjenek kreatívak lenni, fedezzenek fel új dolgokat, mert mindezekből csak profitálhatnak a jövőt illetően – véli Karin Dragos.

Professzori sikerek a vizes világbajnokságon

■ TERHES BRIGITTA

Mióta ismerik egymást az úszómedencéből?

Bitskey István (B.I.): Én 1996 óta vagyok a Debreceni Senior Úszóklub tagja. Rentka László szemészorvos szervezett be, akkor vettem részt először szenior úszóversenyen is.

Batta Gyula (B.GY.): Rentka doktor egy igazi halász, hiszen engem is kihalásztott egy kétezer méteres úszóversenyen. Kicsit beszélgettünk, azóta rendszeresen járok edzésre. Erdélyi Zoltán (E.Z.): Én arra emlékszem, hogy 2015-ben egy decemberi napon úsztam, ahogy mindig, és mellettem tartották a szenior úszók edzését. Egyszer arra lettem figyelmes, hogy valaki guggol a pálya végén és mikor felnéztem, csak annyit kérdezett: Hol voltál eddig? Először nem értettem mire gondol, de aztán kiderült, hogy azt szeretné Rentka László, hogy csatlakozzak hozzájuk. Így is történt.

Mekkora szenvedély az úszás Önöknél?

B.I.: Én először általános iskolás koromban voltam egyesületi tag Egerben, aztán a tanulás fontosabb lett és mellőztem. Majd amikor a fiam úszni kezdtek, akkor nekem is megint előtérbe került. Nagyon fontosnak tartom, hiszen ülőmunkát végzek, sokat ülök a könyvtárban, meg a képernyő előtt is, és az úszás mindig felüdít egy kicsit, úgy-hogy jól kiegészíti az ember életmódját.

B.GY.: Van egy mondás miszerint ötvenig az egészség ajándék, utána pedig meg kell dolgozni érte. Nyilván nem garantálható, hogy ha valaki úszik, akkor az feltétlenül egészséges lesz, de jóval nagyobb az esélye!

Elkapja az embert a gépszíj, mint ahogy a futásról szokták mondani?

E.Z.: El bizony! Én általános iskolában négy évet úsztam. Első osztályban bejött hozzánk egy bácsi és megkérdezte, hogy ki járt úszótanfolyamra? Én jelentkeztem, pedig igazából csak egy napot voltam. Beírtattak ugyan a szüleim, de a két hétből csak egy alkalommal tudtam elmenni, másnap lázas lettem. De azért büszkén feltettem a kezem, aztán már jött is az utasítás, hogy jó, akkor holnap hozzád úszónadrágot és onnantól kezdve négy évig úsztam minden nap. Miután abbahagytam a versenyszerű úszást, még egy-két diákolimpián elindultam. Már gyermekkoromban át akartam úszni a Balatont, de akkor a szüleim nem engedték. Így később, mikor újra kezdtem az úszást, akkor ez volt a motivációm. Leúsztam egyszer, majd legközelebb már javítani akartam, aztán a következő évben még jobb időt akartam elérni, és így tovább. Ugyahogy tényleg el tudja kapni az embert a gépszíj!

Mennyit edzenek egy héten?

B.I.: Én általában kétszer egy héten, nyugdíjasként inkább délelőtt szoktam úszni. Vi-

Egy világversen, amire évekig készült a főváros. Egy világversen, ahol akadémikusok drukkolnak egymásnak és ahol a négy fős váltó életkorának legalább 320 évnek kell lennie. Egy világversen, amelyről a Debreceni Egyetem professzorai nem várt szép sikerekkel, köztük két éremmel tértek haza. A 17th FINA Masters Világbajnokságról beszélgetem Bitskey Istvánnal, a Bölcsészettudományi Kar professzor emeritusával, valamint Batta Gyulával és Erdélyi Zoltánnal, a Természettudományi és Technológiai Kar professzoraival.

szont amikor a vizes vb-re készültünk, akkor elmentem háromszor egy héten és mindig végig úsztam a 200 pillangót.

B.GY.: Általában én is hármat edzek, viszont mivel hajdúszoboszlói vagyok néha rá szoktam tenni egy-egy alkalmat. De volt olyan időszak, hogy mindennap úsztam egy bizonyos távot. Akkor jöttem rá, hogy igaz az az egyszerű szabály: ha mindennap úszol, akkor minden alkalommal egyre jobban fog menni.

E.Z.: Én alapvetően hétközben minimum háromszor edzek, de ha lehet, inkább négyszer, illetve a vasárnapi közös edzésre el szoktam menni. A vb előtt viszont én is többet úsztam.

Hogyan jutottak el a világbajnoksáig?

B.I.: A magyar bajnokságban mindenkinek meg kellett úszni a szintidőt. Minden korcsoportnak, minden úszásnemnek meg van a szintideje és a regisztrációkor ezeket be kellett írni. Ennek az időnek a vb-n is meg kell lennie, hiszen ha nem sikerül, akkor nem értékelik az eredményt, aminek nem akarja senki kitenni magát. Bár voltak ilyenek...

Milyen eredményeket értek el, amíg idáig eljutottak?

B.GY.: Nekem ez volt az első nemzetközi versenyem, de néhányszor nyertem országos bajnokságot és egyszer becsúszott egy európai ranglista tizedik hely 200 pillangón.

E.Z.: Nekem is sikerült eddig két magyar bajnokságot nyerni, de igazából én arra vagyok még nagyon büszke, hogy az időm még most is jelentősen javulnak. Ahogy említettem én alapvetően a Balaton átúszásra készültem, de ahogy bekerültem a Szenior Úszóklubba, kiderült, hogy a rövid távokon sokkal jobb vagyok, főleg az 50 méter gyorsan. A 2016-os csatlakozásom óta 4 másodpercet javítottam az időmön, ami nagyon jelentős.

B.G.Y.: Mi fizikusok utána is tudunk számolni: a sebesség vagy az idő a kifejtendő teljesítmény köbével, tehát a harmadik hatványával arányos, tehát egy szerény javulás az időben, az a fizikai teljesítményt nézve egy nagyon jelentős munkát igényel!

B.I.: Én 35 magyar bajnokságot nyertem és ezzel elnyertem a szenior úszás örökös bajnoka címet. 10 éve voltam először Európa-bajnokságon, Kranjban, ott hetedik lettem, így a mostani vizes vb-n az volt az elképzelésem, hogy a legjobb tíz közé kellene bekerülni. Ahhoz képest a 100 méter pillangón ötödik lettem, így nagy öröm volt.

Önt talán a név is kötelezi, hiszen egy úszó dinasztia tagja.

B.I.: Igen, édesapám kétszeres Európa bajnoki ezüstérmes volt a '20-as években. Két testvérevel együtt Egerben volt úszó a magyar válogatott tagjaként. Úgyhogy ezt az örökséget még Egerből hoztam magammal.

Milyen volt a vb? Milyen élmény volt egy világversenyen hazai vizeken úszni?

B.G.Y.: Számomra egy pozitív értelemben vett csalódás volt: a szervezés tökéletes volt, semmiféle gubanc nem adódott, minden időben történt. Ahhoz képest, hogy ilyen hatalmas létszám volt, ezt megszervezni egy óriási teljesítmény. Nagyon élveztem az Duna Aréna sportuszodát, az volt az érzésem, mintha könnyebb lett volna benne úszni.

E.Z.: Én a Hajós Sportuszodában is úsztam, de én mind a kettőt élveztem. Első napon ugyan kicsit eltévedtem, de aztán megszoktam a járást és könnyedén tudtam tájékozódni. Örültünk neki, hogy a versenyzőknek külön parkolók voltak fenntartva és még a Margit-szigetre is behajtási engedélyünk volt. Így ezek miatt legalább nem kellett idegeskedni.

B.G.Y.: Sőt, a tömegközlekedést is ingyen vehettük igénybe!

B.I.: Én a Duna Arénában úsztam mindhárom alkalommal, de szerintem is nagyszerű volt a szervezés. Még a kijelzőn is pontosan lehetett követni mindig, hogy hol tartunk. Nekem különösen nagy élmény volt az is,

hogy az akadémikus társaim szerveztek egy szurkoló csoportot, úgyhogy nekem hat akadémikus drukkolt a lelátón. Ráadásul egyikük vonattal érkezett volna, de a puszta közepén megállt az InterCity, így nem ért ide a versenyre. Viszont a többiek mobilon közvetítették neki a fejleményeket az uszodából...

Mennyire ismerték a riválisokat?

B.I.: Voltak, akiket már az Európa-bajnokságról ismertem, de sok, számomra ismeretlen arccal is találkoztam.

B.G.Y.: Én nem ismertem senkit, de mindenkivel szóba elegyedtem. Szerintem ez a jó az amatőr sportban, hogy a riválisok inkább barátokká válnak.

E.Z.: Én még a magyar riválisokat is csak most kezdem megismerni, mivel nincs két éve annak, hogy elkezdtem versenyezni. Az én korcsoportomban több, mint kétszázán indultunk, közülük nehéz lett volna megtudni, hogy ki a rivális.

Várakozásuknak megfelelően alakultak az eredmények?

B.G.Y.: Én azt mondanám, hogy még egy kicsit jobban is, hiszen az eredményen nem látszott az, hogy volt egy kis sérülésem előtte. Úgyhogy én nagyon boldog voltam, hogy egyáltalán el tudtam indulni és a várható eredményeket megúsztam.

E.Z.: A 100 méter gyorsal nem vagyok egészen elégedett. Az 50 méterrel viszont igen, az 50 méter mellúszással pedig nagyon is! A helyezéseket tekintve is ide vártam magamat.

B.I.: Én a várakozásomat messze meghaladtam. Megnéztem a verseny előtt a kvalifikációs időket, és azt mondtam magamnak, hogy ha a tíz között benne leszek, az már jó. Ahhoz képest az ötödik hely az nagyon jó. A hetedik helyezésem picit bosszant, a váltónk viszont harmadik lett, amit előtte nem gondoltam volna. Ráadásul a verseny összehozta a családomat is, hiszen emiatt hazatért az Amerikában élő fiam, miközben a másik fiamnál leltünk otthonra a világbajnokság ideje alatt.

Mi a következő cél?

E.Z.: Én azóta már részt vettem egy 24 órás úszáson a társaság kedvéért, és meglepő módon harmadik lettem.

B.G.Y.: Szövetkeztünk arra, hogy a jövő évi Európa-bajnokságra együtt megyünk.

B.I.: Igen, de ebben az évben én már nem megyek több versenyre, mert picit fáj a derekam.

Pedig azt mondják, hogy egy jó úszás szokott ezen segíteni, nem???

Bitskey István 100 és 200 méter pillangón, valamint a 4x50-es vegyesváltóval indult. A Puskás Pálal, Horkay Györggyel és Krasznai Róberttel alkotta csapattal felállhatott a dobogó harmadik fokára, de érmet akasztottak a nyakába a 100 méteres pillangón elért ötödik helyezéseért is a 75-79 évesek korosztályában. A professzor egyébként úszó dinasztia tagja, édesapjáról neveztek el az egri sportuszodát. Nagy büszkesége, hogy 2007-ben a szlovéniai Kranjban Európa-bajnoki 7. helyezést ért el egyéniben (200 pillangó) és vegyesváltóban egyaránt. Idén hetedszer nyerte el a 2 km-es Tisza-tó átúszáson a legidősebb versenyzőnek járó tróféát, 35 országos bajnoki címe után 2013-ban pedig megkapta a szenior úszás örökös bajnoka címet.

Batta Gyula fizikus, a Kémiai Intézet Szerves Kémiai Tanszékén a Szerkezeti Biológiai Kutatócsoportot vezeti. Budapesten ő is a 100 és 200 méteres pillangón mérette meg magát, de egy fiatalabb korosztályban, a 60-64 évesek között. A hosszabb távon 17., a rövidebb távon pedig 29. lett. A professzor 50 éves korában kezdett el járni edzésekre annak ellenére, hogy Hajdúszoboszlón nőtt fel és gyerekkora óta szeret vízben lenni. Két eredményére nagyon büszke: 2015-ben az európai ranglistán 10. lett 200 méter pillangón, 2016-ban pedig jótékonyági céllal 1000 km-t úszott le.

Az egyetemi alakulat legfiatalabb tagja, Erdélyi Zoltán a világverseny után vette át egyetemi tanári kinevezését. A DE TTK Szilárdtest Fizikai Tanszék vezetője is elégedetten tért haza a világbajnokságról, hiszen sikerült megdöntenie az egyéni rekordját. 100 és 50 méter gyorsúszáson az erős középmezőnyben végzett a 40-44 évesek igen népes táborában. Az 50 méteres mellúszáson viszont majdnem egy másodpercet tudott javítani élete eddigi legjobb eredményén. A kiváló fizikus 2016 óta szenior úszó, többszörös országos bajnok és helyezett, rövid pályafutása alatt sikerült gyors és mell sprints számokban is felállni a dobogó legfelső fokára.

Kincsek az egyetemen – a titokzatos festmény

Évtizedek óta díszíti az egyetem Főépületének Rektori Tanácstermét Iványi-Grünwald Béla nagyméretű festménye, a Dull Mihály elítélése című kép. Arról azonban, hogy hogyan, mikor és milyen körülmények között került Debrecenbe, eddig szinte csak legendák szóltak.

■ BÉRES ZSUZSA

A monumentális alkotás elkészítésére Iványi-Grünwald Béla festőművész Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatásügyi miniszter jóvoltából kapott állami felkérést 1923-ban, hogy fessen két történelmi témájú képet a Debreceni Magyar Királyi Tisza István Tudományegyetem akkor még épülő központi épületének Aulájába. Azonban csupán az egyik alkotás készült el, és végül az sem a díszteremben kapott helyet – írja a festő monográfiája, Telepy Katalin.

Iványi-Grünwald Béla 1867. május 6-án született a Somogy megyei Som határában lévő Darázs-pusztán. Egyike volt a magyar

festészet egy jelentős korszakát meghatározó, a nagybányai művésztelep létrejöttén munkálkodó művészeknek. Munkássága több alkotói korszakra tagolható. Már alapos rajzbeli és festői tudással került Nagybányára, ahol a számára később oly sok eredményt hozó természetelvű festésmóddal ismerkedett meg. Ezt követően a Párizsból érkező modern törekvések hatására új útra tért, az európai szecesszió nyomán dekoratív felfogású, monumentális műveket alkotott. Később pedig a kecskeméti művésztelep vezetőjeként a fiatal művészek támogatását vállalta magára. Az 1920-as évektől a nyarakat a Balatonnál töltötte, ami ugyancsak hatással volt alkotásaira.

Ebben a korszakában kapta a felkérést, és készítette el a debreceni egyetem Aulája számára a Dull Mihály elítélése című nagyméretű kompozícióját.

A festmény egy, a török időkben Debrecenben játszódó Jókai elbeszélést, a „Hogyan lett Dull Mihály uramból Rácz János?” című műben leírt történetet örökíti meg: Dull Mihályt egy csausz megöléséért a váradi pasa elé idézték, de helyette, Bayk András, Debrecen főbírájának furfangja miatt, egy személycseréje révén Rácz Jánost, egy amúgy is kivégzésre váró bűnözőt ítélték halálra.

Jókai Mór több alkalommal járt Debrecenben, de huzamosabb időt – 4 hónapot – a szabadságharc idején, 1849. január-április kö-

zött töltött a városban. Így természetes, hogy több írásában is felfedezhetőek a városhoz kötődő történetek és a személyes emlékek is.

„A költő-Jókai egész élete folyamán, nagy kedvvel alkalmazta műveinek nyersanyagául a politikai élet mozzanatait, eszméit, problémáit, közismert egyéniségeit s különös képessége van arra, hogyan lehet a legnyersebb politikai motívumot is az esztétikai hatás engedelmes eszközévé tenni, pl. az egészen közeli, egykorú közéleti eseményeknek mintegy fölibük kerülni s azokat művészi távoból láttatni” – írta 1925-ös Magyar Tudományos Akadémia levelező tagsági székfoglalójában, a Jókai és Debrecen című munkájában Zsigmond Ferenc.

„Akaratlanul is mesetémává válik kezében a feladat, költői témává, amelyben a lényegnek kell igaznak lennie, a nevek, számok s egyéb külső adatok inkább csak illúziókeltesre valók s nem az a fontos, hogy hitelesek, hanem hogy jellemzettek legyenek. Jókainak szüksége volt debreceni tartózkodásának szemléletes elbeszéléséhez egy közismert, híres, jellegzetes debreceni utca nevére: hát kiválasztotta a nagy Péterfia-utcát, melyben költészetének képzelet teremtette alakjait is legszívesebben helyezi el; ott lakik az egymást bosszantó két szomszéd: Cubádi Márton és Csukási Orbán (Két menyegző), ott Kondor János hentesmester és leendő nászasszonya: Daczosné (Mégsem lett belőle tekintetes asszony), még Simonyi óbester is onnan járt diákkorában a piaristák iskolájába, bizonyára azért, hogy jó hosszú utat tetethessen meg vele naponta Jókai, s így a kálvinista diákokkal való verekedésre minél elhíhettebb alkalmakat adhasson hősnének (A legvitézebb huszár); az istentelen Rácz Jánosnak meg a kis Péterfia-utcában van a viskója (Hogyan lett Dull Mihály uramból Rácz János?)” – emeli ki dolgozatában Zsigmond Ferenc.

De az, hogy Iványi-Grünwald Béla miért éppen ezt a Jókai elbeszélést választotta a készülő festmény témájául, örök rejtély marad. Csak találgatni lehet, hogy valószínűleg a debreceni egyetem számára készülő képhez debreceni kötődésű témát keresett, vagy a nagy mesélő Jókai ihlette meg. – A Debreceni Egyetemen lévő nagyméretű

alkotásnak napjainkban két vázlatáról tudunk. Az egyik holléte ismeretlen, a másik azonban a Déri Múzeum tulajdonában ta-

lálható – mondta Fodor Éva muzeológus. – Iványi-Grünwald neve összeforr a fénykezeléssel, a színvilág expresszív voltának dolgozásával, és ez megfigyelhető nem csupán a nagyméretű alkotáson, hanem már a vázlaton is. A művész külön hangsúlyt fektetett a főszereplő világos tónusú, intenzív színvilágban pompázó viseletének megformálására, éppen ezért Mehmed pasa sárga-kék öltözetének ellentétére épülő foltjai egyből ráirányítják a figyelmet. Hiszen ő a másik főszereplője a festménynek, előtte zajlik le a színjáték. A festő pedig pontosan ezt a pillanatot, az ítélezési jelenetet mutatja be ezzel az összefogott kompozícióval – fogalmazott a szakember.

Egy dolog biztos: a mű 1928-ra elkészült, és Pesten az Ernst Múzeumban rendezett csoportos kiállításon be is mutatták, ahogy erről az Új Idők 1928. április 22-i száma be is beszámolt, említést téve arról is, hogy a kép az olaszországi kiállítás magyar osztályába kerül majd. Érdekes, hogy a lap a képaláírásnál az „Ítékezés. Jelenet a törökvilágból” címet használta.

Az alkotás ezután – 1929-ben – Olaszországba, Milánóba utazott, ahol Iványi Csók István, Rudnay Gyula és Vaszary János társaságában mutatkozott be alkotásaival a

nagyközönség előtt. A Dull Mihály elítélése pedig aranyérmert szerzett és végül megérkezett Debrecenbe.

De hol kaphatott helyet a festmény? Hiszen ekkor még javában épült az egyetem Főépülete, amelyet végül 1932-ben avattak fel hivatalosan. Tehát még nem volt Aula, ahová egyes források szerint a képet helyezték volna. Más írások pedig a Díszterem freskódíszítését említik, amelyek – az elképzelések szerint - az egyik falon az egyetem alapításának pillanatát, az országgyűlés szavazását, a szemközti oldalon pedig az alapkövetéltet örökítették volna meg. Az Egyetemi Tanács felhívása kitért arra is, hogy a pályázónak figyelembe kell venni a 400 éves Kollégium múltját és a „modern vagy hipermodern alkotások mellőztetnek”. Egy másik kiadványában azonban, ugyancsak Telepy Katalin az egyetemi könyvtárat említi a festmény leendő helyeként.

Az 1929/30-as egyetemi évkönyv szükségzavúan fogalmaz: „Iványi-Grünwald Béla: Hogyan lett Dull Mihály uramból Rácz János című festménye megérkezett, és a képet ideiglenesen a rektori fogadósobában helyezték el.”

De vajon hol lehetett ez a rektori fogadóterem? 1918-ban IV. Károly király avatta fel az újonnan alapított Orvostudományi Kar központi épületét. A Rektori Hivatal pedig ekkor költözött el a Református Kollégiumból a Nagyerdőn átadott épületbe, ahol aztán megkezdhette működését a hivatal, és itt alakították ki a rektor dolgozószobáját és fogadótermét is. Tehát az évkönyv valószínűleg a klinika-telep központi épületére utal.

Arról azonban, hogy a főépület átadása után mikor és hogyan költözött át a kép a mostani helyére, és miért nem az eredetileg is tervezett Aulában helyezték el, nem tesz említést sem az egyetem évkönyve, sem pedig almanachja.

„Ugyancsak Tanácsunk gondoskodásából a Tanácssteremben lévő, méltán csodált: Iványi-Grünwald-kép díszes keretet kapott...” – számolt be később az egyetem 1935/36-os évkönyve.

A festmény több mint 80 éve díszíti már a Rektori Tanácssterem falát, tanúja volt tanácskozásoknak, döntéseknek, magas rangú vendégek érkezésének, jókedvű beszélgetéseknek, ismerhette az egyetem egykori vezetőit. Részese az elmúlt időknek, és remélhetőleg a jövőnek is.

Évfolyamtalálkozók

45 éve végzett orvostanhallgatók találkozója

40 éve végzett orosz-történelem szakosok találkozója

DOKK Alumni Summit

A találkozóról további képek megtekinthetők a www.alumni.unideb.hu oldalon.

Vajda Zoltán: *A Szeretet Köztársasága – A szentimentalizmus hatása az Amerikai Egyesült Államok korai időszakának politikai gondolkodásában*
A könyv a Debreceni Egyetemi Kiadó gondozásában 2017-ben jelent meg, 210 oldalon

■ SZEGEDI MAGDOLNA

„Dicsérni Amerikát: nagyon könnyű dolog; leszólni még könnyebb; de megérteni nehéz feladat.” (Szabó László: Az igazi Amerika)

A szabadság, az emberi méltóság, a lehetőségek országaként, az ígéret földjeként és még sorolhatnánk azokat a mára közhellyé vált jelzőket, amelyekkel Amerikát aposztrofálni szokták. Más szempontból nézve ugyanakkor az is Amerika, amelynek hadserege részben kiirtotta az indián őslakosságot, a spanyolokat kiűzte Texasból, a bevándorlókat pedig arra készítette, hogy identitásukat feladva „amerikanizálódjanak”, azaz átvegyék az amerikai értékrendet, szokásokat, és az is, ahol jellemzően az embereket mindenekfelett a pénz, az üzleti érdekek tartanak lázban.

Mindezekre és még sok egyéb ellentmondásra kaphat feloldást, magyarázatot az olvasó, aki Vajda Zoltán filozófus idén megjelent, *A Szeretet Köztársasága* című könyvét a kezébe veszi. A szerző munkájában a korai Amerika politikatörténetét elemzi az 1775-ben kitört amerikai forradalomtól - melynek eredményeként az amerikai gyarmatok elszakadhattak a Brit Királyságtól - egészen az 1861-65. évi polgárháborúhoz vezető konfliktusok megjelenéséig. Pontosabban, hogy mely eszmei irányzatok játszottak szerepet a máig ható „Amerika-mítosz” kialakulásában, milyen politikai küzdelmek előzték meg az amerikai nemzet létrejöttét, és hogy a korabeli Amerika politikai szereplői miért foglaltak állást eltérő módon egy-egy, a közösséget érintő kérdésben aszerint, hogy gazdasági és kulturális hovatartozásuk az északi vagy a déli államokhoz kötődtek-e.

A szerző szerint a felvilágosodás eszméjéből kinövő, az érzékenységen, érzelmeken alapuló, a szubjektum felszabadítását szem előtt tartó szentimentalizmus filozófiája volt az, amelynek térhódítása a nyugati civilizáció irodalmában, eszmerendszerében egybeesett Amerika nemzetté válásának időszakával, következőképp jelentős hatást gyakorolt az amerikai politikai közgondolkodásra is. Így hangsúlyosan jelen van az amerikai nemzet alapdokumentumait jelentő Függetlenségi Nyilatkozat (1776) első, Jefferson által megalkotott változatában, valamint az Amerikai Alkotmányban (1787) is. Tulajdonképpen Thomas Jefferson (később Amerika harmadik elnöke) fektette le az amerikai nemzetfelfogás alapjait, melynek alapkövetelményeként, a nemzethez tartozás alapfeltételei között sze-

repelteti a mások szeretetére való törekvés, a mások iránt érzett szimpátia, együttérzés képességét. Vajda Zoltán ugyanakkor kijelenti: *„a politikai elit számára a szeretet és a szimpátia nem homogén entitásként jelent meg, hanem heterogén, összetett jelenségként, több megnyilvánulási formában, és hogy ennek következtében az általuk használt politikai diskurzusokban a szeretet köztársaságát öszszekötő szálak többfélék is lehetnek.” (10)*

Vajda tehát munkájában arra vállalkozik, hogy elénk tárja, az eltérő szeretetfelfogások, szentimentális elemek hogyan artikulálódnak az 1787. évi alkotmány ratifikációs vitájában az egymástól különböző gazdasági és kulturális körülmények között élő északi és déli államokban élőket képviselő föderalisták és antiföderalisták szemléletében, hozzáállásában, nemzetfelfogásában. Hogyan vannak jelen e különbségek a politikai diskurzusokban ebben az időben csirájukban, melyek azonban bő félévszázaddal később, (1861-65) az igen véres amerikai polgárháborúba torkollottak. Ezzel kapcsolatos megállapításait elméleti megalapozás, az elméleti háttér megvilágítását követően teszi, valamint a szakirodalmi előzmények felvázolását sem mulasztja el.

Kötetének második részét a korszak két meghatározó gondolkodójának, politikusának szenteli. Elsőként a fentebb már említett Thomas Jefferson munkásságát részletebben elsősorban abból a szempontból elemzi, hogy a szeretet és a szimpátia hogyan érhető tetten felfogásában az amerikai őslakosság, nevezetesen az indiánok, az Államokban élő néger rabszolgák és az amerikaiak közvetlen közelében lévő, függetlenségre törekvő latin-amerikai spanyol

gyarmatok népessége vonatkozásában. Jefferson a szentimentális nemzetfelfogás perspektívájából e három etnikumcsoport jövőjét és a jövőbeni, az Egyesült Államokhoz való viszonyát illetően érdekes megállapításokra jut. Prognózisában az indián őslakosságot alkalmasnak ítélte a szeretetre való képességük miatt egy „kulturárváltást” követően a fehérnek szeretetközösségébe való asszimilálódásra, nem tartotta elképzelhetetlennek a jó viszony kialakulását a függetlenné váló spanyol-amerikai népek és az Egyesült Államok között sem, de fenntartásokat fogalmazott meg életképességük tekintetében a kulturális fejlettségük okán. Az Államokban élő feketéket azonban sem a rabszolgaság állapotában, sem felszabadulásuk után nem tekintette asszimilálódásra képeseknek, mert: *„A feketék közössége a rabszolgaság révén (...) gyűlöletet érez az intézmény és az azt fenntartó fehér társadalom iránt, és ez a közös élmény alapvetően elválasztja egymástól a két csoportot.” (131)*

Vajda Zoltán szerint az 1787-es alkotmány elfogadását követően eltelt 50 esztendőben azonban a jeffersoni nemzetfelfogás alapvető változásokon ment keresztül, legfőbbképpen a rabszogatartás intézményének megítélése miatt, de az ellentétes nemzeti érdekek következményeként is polarizálódott az amerikai társadalom, kialakult a politikai megosztottság, veszélybe került az ún. amerikai szeretetközösség. A szerző munkája utolsó fejezeteiben ezért John C. Calhoun déli politikus ezzel kapcsolatos nézeteit fejti ki, aki ugyan nagy lehetőséget látott a közlekedési infrastruktúra, a sajtó, a posta fejlesztésével, az Unió egyes részei közötti kommunikáció erősítésével a nemzeti kohézió fenntartásában, azonban *„egyre inkább hangot adott kétségeinek a nemzeti szeretetközösség létezésével kapcsolatban.” (155)* Vajda tanulmánya konklúziójaként leszögezi: *„A mai amerikai nemzet létrejötté az 1861-65. évi polgárháború lezárulásához köthető. (...) A szeretet köztársasága mint eszmény viszont azt is mutatja, hogy annak kohézióját nem pusztán intézmények, háborúk és politikusi szándékok és érdekek, hanem a nemzetet összetartó polémiák és elképzelések is nagyban meghatározták.” (192-193)* Az átlátható, világos szerkezet, nyelvezet ellenére sem könnyű olvasmány Vajda Zoltán könyve, mint ahogy az Amerikai Egyesült Államok múltjának, jelenének megértése sem az, mindazonáltal e munka hozzájárul a tisztánlátáshoz az ellentmondások megítélésében.

Akikre büszkék vagyunk

■ Semmelweis-napi díjazottak

Batthyány-Strattmann László-díjban részesült:

- **Lampé Zsolt**, a Debreceni Egyetem Kenézy Gyula Egyetemi Kórház főigazgatója
- **Szegedi Andrea** egyetemi tanár, az Általános Orvostudományi Kar szak és továbbképzési dékánhelyettese, a Bőrgyógyászati Tanszék vezetője, Onkológiai Intézet intézetigazgatója

Pro Sanitate díjat vehetett át:

- **Káposzta Rita Kinga**, a Gyermekgyógyászati Intézet tanszékvezető egyetemi docense

Miniszteri Elismerő Oklevélben részesült:

- **Soltész Lászlóné**, a DE Kenézy Gyula Egyetemi Kórház gyermekápolónője
- **Varga József**, az Orvosi Képzőképző Klinikai Nukleáris Medicina egyetemi docense

■ Állami elismerések augusztus 20-án

A Debreceni Egyetem professzorait, vendégprofesszorát, egykori oktatóit és díszdoktorát tüntették ki az államalapítás ünnepe alkalmából a fővárosban.

Magyar Érdemrend Középkereszt polgári tagozat kitüntetését vehetett át:

- **Édes István**, az orvostudomány doktora, a Kardiológiai és Szívsebészeti Klinika igazgatója, egyetemi tanár

Magyar Érdemrend Tisztikereszt polgári tagozat kitüntetésben részesült:

- **Duffek Mihály** zongoraművész-tanár, a Zeneművészeti Kar tanszékvezető egyetemi tanára, megbízott dékán

Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozat kitüntetését vehette át:

- **Dávid Gábor István**, a Stony Brook University kutatóprofesszora, a Debreceni Egyetem vendégprofesszora, a Magyar Tudományos Akadémia Wigner Fizikai Kutatóközpont külső munkatársa

Magyar Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetését vehetett át:

- **Tanyi János**, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, a Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kar professor emeritusa

Életfa Emlékplakett Bronz fokozata kitüntetésben részesült:

- **Szabó Péter**, a Debreceni Egyetem nyugalmazott egyetemi docense

Magyar Szent István Rend díjat vehetett át:

- **Vásáry Tamás** zongoraművész, a Debreceni Egyetem díszdoktora, a Zeneművészeti Kar Kodály Zoltán Ifjúsági Világzenekar vezetője

■ Elismerések az egészségügyben

Pro Sanitate-díjat vehetett át:

- **Bálint Ágnes**, a DE Kenézy Gyula Egyetemi Kórház Bőr-és Nemibeteg Gondozó részlegvezető főorvosa

Miniszteri Elismerő Oklevélben részesült:

- **Ludman István**, a Kontrolling és Betegdokumentációs Osztály vezetője

■ Elismerések nemzeti ünnepünkön

A Debreceni Egyetem három professzora vett át kitüntetést a város fejlesztése érdekében a tudomány, az egészségügy és a környezetvédelem területén kifejtett kiemelkedő tevékenységért

Debrecen Város Hatvani Díjat vehetett át:

- **Csécsey György** egyetemi tanár, az Állam- és Jogtudományi Kar Polgári Jogi Tanszék vezetője
- **Kátai János**, a Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kar Agrokémiai és Talajtani Intézet egyetemi tanára
- **Páll Dénes** egyetemi tanár, a Gyógyszerfejlesztési Koordinációs Központ igazgatója, a Belgyógyászati Intézet igazgatóhelyettese

■ Az Országos Tudományos Diákköri Tanács elismerései

Pro Scientia Mestertanár Aranyérmét vehetett át:

- **Bényei Tamás** egyetemi tanár, Bölcsészettudományi Kar
- **Papp Zoltán** egyetemi tanár, Általános Orvostudományi Kar
- **Szóllósi László** egyetemi docens, Gazdaságtudományi Kar

Pro Scientia Aranyérmében részesült:

- **Erdős Adél Dorottya** hallgató, Gazdaságtudományi Kar
- **Kiss Hanga Johanna** hallgató, Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kar
- **Sütő Dávid** hallgató, Gazdaságtudományi Kar
- **Szücs Gábor** hallgató, Bölcsészettudományi Kar
- **Virág Ádám** hallgató, Bölcsészettudományi Kar

Kossuth Zsuzsanna emlékérem

Több évtizedes kiemelkedő munkájának elismeréseként a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara Országos Szervezete Kossuth Zsuzsanna emlékéremmel tüntette ki **Gál Máriát**, a Klinikai Központ ápolási és szakdolgozó alelnökét.

■ Petrányi-díj

Idén **Illés Árpád** professzor, a Belgyógyászati Intézet Hematológiai Tanszék vezetője

a belgyógyászat területén nyújtott több évtizedes kimagasló munkájának elismeréséül vehette át a Petrányi-díjat.

■ Bocskai István-díj

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem díját **Jávor András**, a Debreceni Egyetem rektori főtanácsadójának vehette át. A rangos elismeréssel a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem szakmai fejlesztése érdekében, és az intézményi kapcsolatok bővítésében nyújtott jelentős támogatásért fejezte ki köszönetét az intézmény.

■ Díszdoktori címet kaptak

A Debreceni Egyetem két professzorát fogadta tiszteletbeli doktorává a Miskolci Egyetem.

- **Berényi Ervin** egyetemi tanárt, orvosprofesszort, a Klinikai Központjának elnökét
- **Beke Dezsőt**, a Szilárdtest Fizikai Tanszékének professor emeritusát

■ Debreceni professzor - egri díszdoktor

A régi magyar irodalom kutatása területén végzett kiemelkedő munkásságáért, és az egri Eszterházy Károly Egyetemért végzett áldozatos munkájáért díszdoktorává avatta az intézmény **Bitskey Istvánt**, a Debreceni Egyetem professor emeritusát.

■ Elismert szociális szakemberek

Jószolgálati díjban részesült:

- **Szoboszlai Katalin** főiskolai docens, a Szociális Munka nem önálló Tanszék vezetője, a Periféria Egyesület jelenlegi elnöke
- **Patyán László**, a Gerontológia nem önálló Tanszék főiskolai docense

Egyetemi sportszakembert díjaztak

A Magyar Atlétikai Szövetség Utánpótlásért plakettjét kapta meg **Perényi Gabriella**, a Debreceni Egyetem testnevelő tanára, a Debreceni Sportcentrum-Sportiskola atlétika szakosztályának edzője.

■ Sportos kitüntetettek

Az Év Egyetemi Sportolója plakettet vehetett át:

- **Kozák Luca**, a Debreceni Egyetem kémia szakos hallgatója
- **Senánszky Petra**, a Debreceni Egyetem nemzetközi gazdálkodási szakos hallgatója

Elek Ilona Bronzplakettet vehetett át:

- **Magyarits Miklós**, a Debreceni Egyetem testnevelő tanára

Lezárva: 2017. november 29.

2017-ben elhunyt egyetemi dolgozók

Dr. Beck Mihály professor emeritus
Kémiai Intézet, TTK

Bencze Lászlóné Dr. Mező Judit
ny. főiskolai tanár
Zeneművészeti Kar

Dr. Damjanovich Sándor professor emeritus
Biofizikai és Sejtbiológiai Intézet, ÁOK

Dr. Ferenczy Tibor adjunktus
Biológiai és Ökológiai Intézet, TTK

Dr. Fóris Gabriella emeritus tanácsadó
Belgyógyászati Intézet, ÁOK

Dr. Fülöp Balázs klinikai szakorvos
Sebészeti Klinika, KK

Dr. Gyarmati Pál ny. egyetemi docens
Földtudományi Intézet, TTK

Dr. Hegedűs Katalin egyetemi tanár
Neurológiai Tanszék, ÁOK

Dr. Iglói Endre adjunktus
Alkalmazott Matematika
és Valószínűségszámítás Tanszék, IK

Dr. Karuczka Antal vezető
Karcagi Kutatóintézet Központi Laboratórium,
AKIT

Kiss Mária vezető ápoló
Kardiológiai és Szívsebészeti Klinika, KK

Dr. Komáromi István tudományos főmunkatárs
Laboratóriumi Medicina Intézet, ÁOK

Kovács Árpádné Molnár Judit igazgató
Debreceni Egyetem Balásházy János Gyakorló
Középiskolája és Kollégiuma

Kováts Zoltán ny. főiskolai docens
Zeneművészeti Kar

Dr. Kuti István egyetemi docens
Közgazdaságtan Intézet, GTK

Maglóczki László kisegítő
Biokémiai és Molekuláris Biológiai Intézet, ÁOK

Molnárné Váczi Mária könyvtáros
Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár

Dr. Nagy István egyetemi docens
Fizikai Kémiai Tanszék, TTK

Oláh Emőd oktató
Gyermeknevelési és Felnőttképzési Kar

Dr. Pap Lajos professor emeritus
Kémiai Intézet, TTK

Dr. Pethő Menyhért professor emeritus
Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és
Környezetvédelmi Kar

Pető István egyetemi adjunktus
Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi és
Környezetvédelmi Kar

Dr. Ruszoly József prodékán
Állam- és Jogtudományi Kar

Dr. Süli-Zakar István professor emeritus
Földtudományi Intézet, TTK

Dr. Székely György professor emeritus
Anatómiai, Szövet- és Fejlődéstani Intézet, ÁOK

Dr. Tegye Gabriella egyetemi tanár
Francia Tanszék, BTK

Temelkoff Jánosné Kőszegi Ilona tanszéki
adminisztrátor
Szervetlen és Analitikai Kémiai Tanszék, TTK

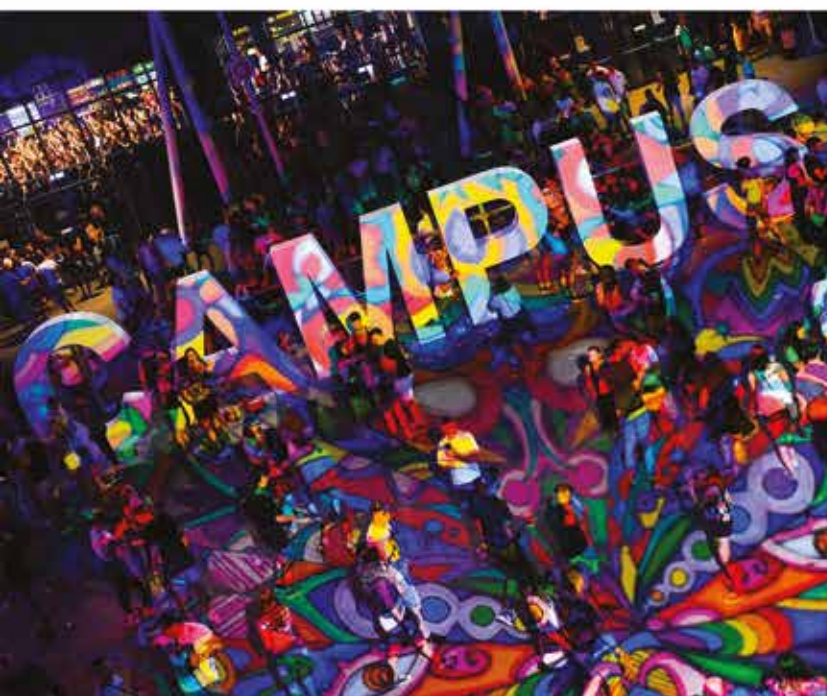
Tóth Lajos hegedűművész
Zeneművészeti Kar

Veress Tibor ny. agrármérnök
Agrár Kutatóintézetek és Tangazdaság

**Nyugodjanak békében,
emléküket megőrizzük.**

KÖZÖS ÉLMÉNYEK AZ EGYETEMEN

▪ **CZSALÁDI NAP**
május vége

▪ **CAMPUS
FESZTIVÁL**
július 18-22.

▪ **yoU Day**
szeptember 26.

2018

Feladó:

DEBRECENI EGYETEM

Rendezvénykoordinációs és Alumni Központ

4032 Debrecen, Egyetem tér 1.

DÍJ HITELEZVE
4002 DEBRECEN
Pf. 400

